ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 111 | V Praze dne 30. prosince 1958 | Cena Kčs 1,20

OBSAH:

(207—213) 207. Vyhláška ministerstva zdravotnictví o očkování proti přenosným nemocem.

208. Vyhláška ministerstva zdravotnictví o posuzování odůvodněnosti a přiměřenosti bolestného.

209. Vyhláška ministerstva zdravotnictví o sazbách za úkony prováděné v soukromých lékařských a dentistických ordinacích.

210. Vyhláška ministra dopravy o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů.

211. Vyhláška pověřenectva školství a kultury, kterou se určují chráněné druhy rostlin a podmínky jejich ochrany.

212. Vyhláška pověřenectva školství a kultury o dobrovolných pracovnících státní ochrany přírody (konzervátorech a zpravodajích).

213. Vyhláška Ústředního národního výboru města Bratislavy, kterou se vydává dopravní řád pro město Bratislavu.

Úřední sdělení: Hodnocení vzdělání získaného ve vojenských učilištích a školách a ve školách ministerstva vnitra. — Zřízení pobočky Československé akademie zemědělských věd na Slovensku. — Územní změny v okrese Beroun. — Územní změna v okrese Hořovice. — Územní změny v okrese Náchod.

207

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví

ze dne 23. prosince 1958

o očkování proti přenosným nemocem

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 15 zákona č. 4/1952 Sb., o hygienické a protiepidemické péči, a podle § 16 odst. 1 zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči:

Základní ustanovení

§ 1

Úvodní ustanovení

Ochranné očkování provedené ve vhodných lhůtách je jedním z nejúčinnějších opatření proti vzniku a šíření přenosných nemocí. Proto se touto vyhláškou podle posledních poznatků lékařské vědy stanoví ochranné očkování proti některým přenosným nemocem (dále jen „očkování") a zavádějí se nejvhodnější očkovací lhůty.

§ 2

Druhy očkování a očkovací povinnost

(1) V zájmu účinného boje proti přenosným nemocem se provádí

a) pravidelné očkování proti tuberkulóze, záškrtu, tetanu, dávivému kašli, pravým neštovicím a přenosné dětské obrně (§§ 4 až 7),

b) zvláštní očkování proti tuberkulóze, pravým neštovicím, tetanu, břišnímu tyfu, paratyfům a vzteklině (§§ 8 a 9),

c) mimořádné očkování proti přenosným nemocem (§ 10).

(2) Očkování uvedená v odstavci 1 jsou povinná; povinnost podrobit se očkování zahrnuje také povinnost podrobit se ve stanovené lhůtě po očkování kontrolnímu vyšetření a mimo to před očkováním proti tuberkulóze ještě potřebným zkouškám.

§ 3

Řízení a provádění očkování

(1) Očkování plánuje, organizuje, řídí a kontroluje hlavní hygienik Republiky československé a podle jeho směrnic a pokynů krajští a okresní hygienici.

(2) Očkování provádějí lékaři zařízení preventivní a léčebné péče.

Pravidelné očkování

§ 4

Očkování proti tuberkulóze

(1) Základní očkování proti tuberkulóze se provede nejdříve čtvrtého dne po narození a zpravidla do šesti týdnů života dítěte.

(2) Přeočkování proti tuberkulóze se provede vždy v prvním, pátém a posledním roce povinné školní docházky a v kalendářním roce, v němž je dovršen devatenáctý, dvacátýpátý a třicátý rok života, ukáže-li se toho potřeba podle výsledku provedených zkoušek.

(3) Osoby ve věku do 30 let, které jsou vydány zvýšenému nebezpečí nákazy tuberkulózou v rodinném prostředí, se přeočkují, je-li to zapotřebí podle výsledku provedených zkoušek, v ročních lhůtách.

§ 5

Očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli

(1) Základní očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli se provede vždy třemi injekcemi, a to zpravidla smíšenou očkovací látkou. První injekce se dá dítěti ve věku od tří do pěti měsíců, druhá injekce za šest týdnů po první a třetí injekce za šest měsíců po druhé injekci.

(2) Přeočkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli (pouze jednou injekcí, a to zpravidla smíšenou očkovací látkou) se provede dvakrát, a to v kalendářním roce, v němž dítě dovrší třetí rok života, a v prvním roce povinné školní docházky.

(3) Další přeočkování proti záškrtu a tetanu se provede (zpravidla smíšenou očkovací látkou) ve třetím roce povinné školní docházky.

(4) V zařízeních pro děti předškolního věku se provádí přeočkování proti záškrtu, pokud nejde o přeočkování podle odstavce 2, každý rok pouze očkovací látkou proti záškrtu.

(5) U dětí předškolního věku, u nichž v den počátku účinnosti této vyhlášky bylo zahájeno základní očkování pouze proti některé z přenosných nemocí uvedených v odstavci 1, se v tomto očkování pokračuje smíšenou očkovací látkou proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli a doplní se očkováním proti jednotlivým nemocem tak, aby odpovídalo ustanovení odstavce 1. Rovněž se takto doplní očkování dětí předškolního věku, u nichž do dne počátku účinnosti této vyhlášky bylo skončeno základní očkování pouze proti některé z přenosných nemocí uvedených v odstavci 1.

(6) U dětí ve věku povinné školní docházky, u nichž do dne počátku účinnosti této vyhlášky bylo provedeno nebo zahájeno očkování pouze proti některé z přenosných nemocí uvedených v odstavci 1, se toto očkování doplní jen o očkování proti tetanu.

§ 6

Očkování proti pravým neštovicím

(1) Základní očkování proti pravým neštovicím se provede v době mezi šestým a jedenáctým měsícem života dítěte, a to mezi druhou a třetí injekcí základního očkování proti záškrtu, tetanu a dávivému kašli.

(2) Přeočkování se provede dvakrát, a to vždy v druhém a sedmém roce povinné školní docházky.

§ 7

Očkování proti přenosné dětské obrně

Očkování proti přenosné dětské obrně se provede třemi injekcemi. První injekce se dá dítěti ve stáří sedmi měsíců, druhá injekce se dá za dva až šest týdnů po první a třetí injekce nejdříve za sedm měsíců po druhé injekci.

Zvláštní očkování

§ 8

(1) U osob, které jsou při své činnosti vydány zvýšenému nebezpečí nákazy tuberkulózou, pravými neštovicemi, tetanem, břišním tyfem nebo paratyfy, se provede, popřípadě bude zahájeno očkování proti těmto nemocem před započetím této činnosti. Přeočkování těchto osob se provede proti pravým neštovicím a tetanu v pětiletých lhůtách, proti břišnímu tyfu a paratyfům v ročních lhůtách; přeočkování proti tuberkulóze se provede, ukáže-li se toho potřeba podle výsledku provedených zkoušek, rovněž v ročních lhůtách.

(2) Nebezpečí nákazy tuberkulózou jsou vydáni zpravidla zaměstnanci protituberkulózních zařízení a zaměstnanci prosektur; v zemědělství jsou to ošetřovatelé v tuberkulózních izolátech a zaměstnanci veterinárních zařízení, kteří přicházejí do styku s tuberkulózou.

(3) Nebezpečí nákazy pravými neštovicemi jsou vydáni zpravidla zaměstnanci zdravotnických zařízení, zaměstnanci výkonné provozní služby v dopravě a ve spojích, pokud při své činnosti přejímají zásilky z ciziny, a zaměstnanci podniků, v nichž se zpracovávají kůže, hadry, vlasy, bavlna nebo vlna, dovezené z ciziny.

(4) Nebezpečí nákazy tetanem jsou vydáni zpravidla zaměstnanci v hornictví a hutnictví, zaměstnanci v zahradnictví, zemědělství a lesnictví, zaměstnanci státních traktorových stanic a údržbáři zemědělských strojů, ošetřovatelé a kováři koní a skotu, zaměstnanci ve stavebnictví, zaměstnanci činní při sběru, zpracování a zneškodňování odpadků, řidiči motorových vozidel a výkonní sportovci.

(5) Nebezpečí nákazy břišním tyfem a paratyfy jsou vydáni zpravidla posluchači lékařských a farmaceutických fakult a vysokých veterinárních škol, žáci zdravotnických a veterinárních škol, zaměstnanci zdravotnických a veterinárních zařízení, zaměstnanci dezinfekčních zařízení, kafilérií a čisticích stanic a zaměstnanci činní při sběru, zpracování a zneškodňování odpadků.

(6) V pochybnostech, zda jde o činnost, při které je zvýšené nebezpečí nákazy, rozhoduje krajský hygienik.

§ 9

(1) Očkování proti tetanu při úrazech a poraněních, u nichž je nebezpečí onemocnění tetanem, a očkování proti vzteklině při pokousání podezřelým zvířetem se provádějí podle zvláštních pokynů hlavního hygienika Republiky československé.

(2) Očkování osob odjíždějících do ciziny*) a osob přijíždějících z ciziny**) se řídí zvláštními předpisy.

Mimořádné očkování

§ 10

Vznikne-li nebezpečí epidemie nebo vyžadují-li toho jiné důležité zdravotní zájmy, může hlavní hygienik Republiky československé, anebo jde-li o územní obvod jednoho kraje, s jeho souhlasem krajský hygienik nařídit mimořádné očkování proti přenosným nemocem všeho obyvatelstva nebo určité skupiny.

---

*) Přímá instrukce ministerstva zdravotnictví reg. č. 222/P-1955.

**) Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 230/1953 Ú. l., o hygienické a protiepidemické ochraně státních hranic, a pokyny hlavního hygienika Republiky československé ze dne 14. května 1955, čj. HE-3803-14. 5. 1955.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 11

Odchylné očkovací lhůty

Hlavní hygienik Republiky československé může podle výsledků vědeckého výzkumu stanovit na přechodnou dobu, aby očkování bylo prováděno v jiných lhůtách, než jsou uvedeny v §§ 4 až 8, nebo aby bylo prováděno jiným způsobem.

§ 12

Odklad očkování

U osob, jejichž zdraví by se očkováním ohrozilo, odloží se očkování na dobu, kdy je bude lze provést bez újmy na jejich zdraví.

§ 13

Dodatečné očkování

Osoby, které již vykonávají činnost uvedenou v § 8 a nebyly očkovány podle dosavadních předpisů o očkování osob vydaných zvýšenému nebezpečí nákazy, se podrobí očkování podle časového rozvrhu, který stanoví okresní hygienik po schválení krajským hygienikem.

§ 14

Očkovací průkaz

(1) Účast na očkování a výsledek očkování zapíše očkující lékař do očkovacího průkazu, který je povinen očkovaný (jeho zákonný zástupce) uschovávat a vykázat se jím na vyzvání při lékařské prohlídce a při zápisu dítěte do mateřské školy a do prvního ročníku všeobecné vzdělávací školy. Průkaz se vydá při prvém očkování podle této vyhlášky.

(2) Ředitelé mateřských a všeobecně vzdělávacích škol jsou povinni při zápisu dítěte do školy vyžádat očkovací průkaz a dát jej lékaři školní zdravotní služby k provedení záznamu.

§ 15

Evidence

(1) Evidenci osob, které jsou povinny se podrobit pravidelnému očkování, vedou očkující lékaři; evidenci osob, které jsou povinny se podrobit zvláštnímu a mimořádnému očkování, vedou obvodní (dílenští) lékaři.

(2) Evidenční podklady pro provádění pravidelného očkování zajišťují očkující lékaři především z materiálů zdravotnických zařízení a škol. Evidenční podklady pro provádění zvláštního a mimořádného očkování zajišťují obvodní (dílenští) lékaři především z hlášení zaměstnavatelů a ředitelů (správců) škol a jiných ústavů a zařízení a ze seznamu rizikových pracovišť vyhlášeného krajským hygienikem podle předpisů o provádění povinných preventivních periodických prohlídek pracovníků na rizikových pracovištích. K řádnému doplňování evidence mohou si obvodní (dílenští) i očkující lékaři pořizovat výpisy potřebných údajů ze statistických záznamů o stěhování u okresní služby Státního úřadu statistického, jakož i nahlížet do abecedních lístkových evidencí pobytu obyvatelstva, vedených výkonnými orgány místních národních výborů, a opatřovat si z nich potřebné výpisy, popř. požádat o poskytnutí potřebných údajů orgány Veřejné bezpečnosti.

(3) Ve zcela výjimečných, zvláštními okolnostmi odůvodněných případech dodají na požádání výkonné orgány místních národních výborů, které vedou lístkové evidence pobytu obyvatelstva, okresnímu hygienikovi úplné seznamy očkovanců podle věkových skupin.

(4) Zaměstnavatelé a ředitelé (správci) škol a jiných ústavů a zařízení jsou povinni včas hlásit obvodním (dílenským) lékařům každou osobu, která má být očkována před zahájením činnosti uvedené v § 8, a na požádání jim dodat seznamy svých zaměstnanců (žáků, posluchačů), kteří mají být očkováni v rámci zvláštního nebo mimořádného očkování. Zaměstnavatelé, ředitelé (správci) škol a jiných ústavů a zařízení jsou povinni na požádání přednosty tuberkulózního oddělení okresní nemocnice s poliklinikou (polikliniky) dodat mu seznamy svých zaměstnanců (žáků, posluchačů, chovanců apod.) ve věku 19, 25 a 30 let k provedení pravidelného očkování proti tuberkulóze.

§ 16

Náklady na očkování

(1) Očkování podle této vyhlášky je bezplatné; náklady na ně hradí stát.

(2) Zaměstnavatelé a ředitelé (správci) škol a jiných ústavů a zařízení jsou povinni, je-li toho potřeba, poskytnout k provádění očkování svých zaměstnanců (žáků, posluchačů, chovanců) vhodné místnosti.

§ 17

Součinnost hygieniků s ostatními zdravotnickými orgány a zařízeními

Krajští a okresní hygienici vykonávají působnost podle této vyhlášky v úzké součinnosti s ostatními zúčastněnými zdravotnickými orgány a zařízeními, zejména s ústavy národního zdraví.

§ 18

Očkování v oboru jiných ministerstev

Očkování vojáků v činné službě a občanských zaměstnanců vojenské správy, příslušníků bezpečnostních sborů ministerstva vnitra a občanských zaměstnanců u ozbrojených součástí ministerstva vnitra a zaměstnanců železnic je upraveno zvláštními předpisy.

§ 19

Trestní ustanovení

Nedodržení povinností stanovených touto vyhláškou se stíhá, pokud nejde o čin přísněji trestný, podle §§ 80 a 83 trestního zákona správního (zákon č. 88/1950 Sb. ve znění zákona č. 14/1957 Sb.).

§ 20

Zrušovací ustanovení

Vyhláška ministra zdravotnictví č. 390/1952 Ú. l., o očkování proti přenosným nemocem, se zrušuje.

§ 21

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1959.

Ministr:

Dr. Plojhar v. r.

208

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví

ze dne 23. prosince 1958

o posuzování odůvodněnosti a přiměřenosti bolestného

Ministerstvo zdravotnictví stanoví v dohodě s ministerstvy spravedlnosti a financí a s Ústřední radou odborů podle § 16 odst. 1 č. 1 zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči, ve znění pozdějších předpisů (vyhláška č. 19/1957 Sb.) a podle § 2 zákona č. 170/1950 Sb., o zdravotnických povoláních:

Část I

Úvodní ustanovení

§ 1

Účel úpravy

Nejednotnost lékařů v hodnocení bolesti, doprovázená stejnou rozdílností v jejím peněžitém oceňování, znesnadňovala již v minulosti mimosoudní projednávání nároků na náhradu škody při ublížení na zdraví (§ 355 obč. zák.). Po vydání zákona č. 58/1956 Sb., o náhradě škody za pracovní úrazy a o náhradě nákladů léčebné péče a dávek nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení, nelze se s tímto stavem nadále smiřovat. Náhrada škody z pracovních úrazů se totiž stala doplňkem systému sociálního zabezpečení a její výše nesmí být v žádné ze svých složek vystavována nejednotnostem tohoto druhu. Stanovením jednotných měřítek bude také lékařům, podnikům a odborovým orgánům usnadněna jejich odpovědná práce při projednávání náhrady škody.

§ 2

Rozsah platnosti

Touto vyhláškou jsou povinni se řídit zdravotnická zařízení a všichni lékaři, podávající posudek o bolestném, ať tak činí při výkonu svého zaměstnání, popř. při výkonu znalecké činnosti, nebo v jiném právním poměru.

Část II

Všeobecná ustanovení

§ 3

Kdo posuzuje bolestné

(1) Bolestné posuzují lékaři zdravotnických zařízení a lékaři povolaní nebo přibraní k tomu podle příslušných předpisů nebo se souhlasem příslušných orgánů. Posudek lékařů, oprávněných podávat posudek za zdravotnické zařízení, je posudkem těchto zařízení (posudkem ústavu).

(2) Bolestné, které je součástí nároku na náhradu škody za pracovní úrazy podle zákona č. 58/1956 Sb. (dále jen „věci zákona č. 58/1956 Sb."), posuzují pro účely mimosoudního projednání náhrady škody lékaři ústavů národního zdraví, popř. jiných zdravotnických zařízení, a to

a) dílenský lékař, jde-li o zranění zaměstnance závodu, pro který je zřízeno závodní zdravotnické zařízení nebo ustanoven lékař s úkoly dílenského lékaře, s výjimkou případů, kdy zaměstnanec byl předán do péče obvodního lékaře;

b) obvodní lékař, byl-li zaměstnanec předán do jeho péče, anebo jestliže převážně zaměstnance léčil;

c) lékař nemocnice nebo jiného lůžkového zařízení, pokud je v ních v době podávání posudku poškozený ještě léčen anebo pokud byl léčen jenom v těchto zařízeních.

(3) Zdravotnická zařízení, jež se podílela na léčení zraněného, jsou povinna dát lékaři ústavu národního zdraví nebo jinému lékaři, oprávněnému podat posudek, k dispozici potřebnou zdravotnickou dokumentaci a poskytnout mu potřebná vysvětlení.

§ 4

Kdo je oprávněn žádat o posudek

Lékaři zdravotnických zařízení posuzují bolestné jen na žádost státních orgánů a organizací socialistického sektoru, ve věcech zákona č. 58/1956 Sb. zejména na žádost odborového orgánu nebo zaměstnavatele zraněného.

§ 5

Zásady pro posuzování bolestného

(1) Bolestné je odůvodněno pouze v případech, kdy bolest vzniká jako důsledek změn v organismu vyvolaných škodnou událostí.

(2) Základem pro spravedlivé hodnocení výše bolesti a tudíž i přiměřenosti bolestného jsou okolnosti typické pro všechna zranění téhož druhu; k jiným okolnostem, které se týkají pouze poškozené osoby nebo pouze posuzovaného případu zranění, se přihlédne způsobem stanoveným v tabulce, která tvoří přílohu této vyhlášky. Nepřihlíží se k újmám na výdělku, i když vznikají v důsledku bolesti, a ke snížení životního uplatnění; tyto újmy jsou předmětem jiných složek náhrady škody.

(3) V rámci bolestného lékař nehodnotí

a) jednoduché duševní reakce na postižení organismu, které vznikají úrazem a jsou přechodného rázu (patří sem toliko reakce afektogenního charakteru, např. zármutek nad vlastním úrazem nebo úrazem jiné osoby, strach, úlek, obavy, děsivé sny); naproti tomu se hodnotí jako bolest útrapy, které mají příčinu v organické poruše nervového ústrojí,

b) tak krátkodobé změny v organismu, že je nelze léčit, popř. ani objektivně zjistit,

c) takové změny v organismu, které jsou nezměnitelné a nejsou již léčitelné,

d) budoucí (následnou) bolest a bolest vzniklou z trvalých změn.

Část III

Ustanovení pro postup v jednotlivých případech

§ 6

Příprava posudku

Lékař, který podává posudek, prozkoumá případ na základě zdravotnické dokumentace, kterou má po ruce a kterou shromáždí od zdravotnických zařízení,

v nichž byl zraněný léčen. Podle potřeby si obstará i jiná doplnění a vysvětlení, aby mohl zjistit průběh onemocnění a přesnou konečnou diagnózu.

§ 7

Stanovení celkového procenta bolestného

Po provedené přípravě posoudí lékař nejdříve souvislost zranění se škodnou událostí a souvislost bolesti s tímto zraněním (změnou v organismu); teprve shledá-li bolestné takto odůvodněným (§ 5), zabývá se výší bolestného, kterou přiměřeně k povaze zranění a zvláštním okolnostem případu vyjádří celkovým procentem podle tabulky, která tvoří přílohu této vyhlášky.*)

§ 8

Náležitosti posudku

(1) Posudek o bolestném podává lékař písemně; jeho opis přiloží ke zdravotnické dokumentaci zraněného.

(2) V posudku je nutno uvést — kromě jména a osobních údajů zraněného — jakým postupem lékař dospěl k celkovému procentu bolesti (jednotlivé diagnózy a jejich zhodnocení), zda zraněný je vyléčen zcela, nebo zda má následky, při nichž zůstává bolest, a zda tyto následky jsou léčitelné nebo již trvalé.

Část IV

Závěrečná ustanovení

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

Ministr:

Dr. **Plojhar** v. r.

Tabulka

pro posuzování bolestného

A

Zásady posuzování

1. V části B uvedené celkové procento má za účel zhodnotit bolest spojenou s poraněním nejen z lékařského hlediska, ale i z hlediska ekonomického (vztah náhrady škody k hospodářským možnostem a k úkolům úrazové prevence). Je stanoveno pro zranění s typickým průběhem léčení a pro typického poškozeného. K okolnostem týkajícím se jenom osoby poškozeného a ovlivňujícím bolesti (např. celkový stav poškozeného organismu v době zranění a v době léčení) a k jiným individuálním zvláštnostem jednotlivých případů (fyzické útrapy a strasti z omezení pohybu a bezmocnosti nebo z poruchy nervového ústrojí, komplikace ztěžující léčení a zvyšující bolestivost) se přihlíží v rozmezí procenta bolestivosti, popř. není-li takové rozmezí v tabulce uvedeno, výkyvem ± 10 % od procenta uvedeného v tabulce.

2. Jde-li o jedno poranění postihující u téže osoby více systémů nebo orgánů (např. poranění skeletu spolu s poraněním vnitřních orgánů; otevřená fraktura s postižením svalstva popř. cév nebo nervové pleteně s tržnou ranou atd.), sčítají se v plné hodnotě procenta uvedená v tabulce na jednotlivá tato poranění. Při mnohočetných poraněních postihujících jednu nebo více částí těla hodnotí se nejvýznačnější poranění v plné hodnotě a ostatní se přičítají jen v hodnotě poloviční.

3. Nevyskytuje-li se posuzované poranění v tabulce, použije se sazby na poranění, s nímž lze je po stránce bolesti nejspíše srovnávat. Bolest do 10 % se nehodnotí [viz § 5 odst. 3 písm. b)].

4. Došlo-li k sekundární infekci s následným flegmonózním zánětem, zvyšuje se celkové procento bolesti, stanovené v tabulce na základní poranění, až o polovinu.

5. Jestliže se zranění hojilo atypicky a v důsledku toho byl nutný operativní zákrok, zvyšuje se celkové procento bolesti, stanovené v tabulce pro základní poranění, až na dvojnásobek (tj. jako by vzniklo nové poranění téhož druhu).

6. Celkové procento bolesti nesmí ani v případech sčítání (bod 2) nebo zvýšení (body 4 a 5) přesáhnout hranici 1000 %.

7. Posudek v případech uvedených pod č. 4, 5 lze vydat pouze, byl-li potvrzen příslušným odborníkem. Totéž platí jde-li o poranění vnitřní (např. při otřesu mozku, krvácení do míchy apod. musí posudek potvrdit neurolog, při poranění plic, ledvin atp. chirurg nebo odborník pro choroby vnitřní, popř. oba).

B

Procento bolesti při nejdůležitějších poraněních

Zlomenina klenby lebky podle rozsahu	85—110 %
Zlomenina spodiny lebky podle rozsahu a lokalizace	120—190 %
Zlomenina očnice	60 %
Zlomenina očnicového oblouku	20 %
Zlomenina kosti čelní, temenní, týlní, spánkové a horní čelisti	60 %
Zlomenina kosti lícní	25 %
Zlomenina kostí nosních neb přepážky nosní	15 %
Zlomenina dolní čelisti	70 %
Zlomenina dásňového výčnělku dolní a horní čelisti (podle rozsahu)	20— 40 %
Vyražení zubů nebo extrakce zubů z pevné řady následkem úrazu:	
1—2 zubů	15 %
3—5 zubů	25 %
6—9 zubů	30 %
9 až více	50 %
Uvolnění zubů 3—6 s pevnou nesnímatelnou fixací nejméně po 3 týdny	25 %
Zlomenina jazylky	25 %
Vymknutí dolní čelisti	25 %
Oděrky většího rozsahu spolu s větším pohmožděním a následnými krevními výrony v obličeji či na lebce	10— 15 %
Otřes mozku I. stupně	10 %
Otřes mozku II. stupně	30— 50 %
Otřes mozku III. stupně	70—100 %
Zhmoždění mozku	70—160 %

*) Za přiměřené se považuje, aby jedno procento bolesti bylo hodnoceno částkou 12,— Kčs.

Poranění vedoucí k delirantnímu a amentnímu stavu psychogénnímu	70 %
Krvácení extradurální	60 %
Krvácení do plen mozkových	80—110 %
Poranění víčka většího rozsahu (s nutností chirurgického ošetření)	15 %
Popálení víčka II.—III. stupně	25— 35 %
Cizí těleso uvnitř oka	30— 40 %
Cizí těleso v rohovce s následnou infiltrací neinfekční	15 %
Popálení rohovky	20— 30 %
Rána pronikající do sklivce	50 %
Rána rohovky s proděravěním provázená výhřezem rohovky	70—120 %
Plazivý vřed poúrazový	45— 65 %
Pohmoždění oka s krvácením do nitra očního	50— 60 %
Odchlípení sítnice oční	60— 80 %
Poranění oka vyžadující po úraze ihned jeho vynětí (včetně operace)	100 %
Poranění obou očí vyžadující po úraze ihned jejich vynětí (včetně operace)	250 %
Poranění vedoucí ke ztrátě jednoho boltce ušního	15 %
Poranění vedoucí ke ztrátě obou boltců ušních	25 %
Natržení boltce ušního (chirurgicky ošetřeného)	10 %
Poranění bubínku	15 %
Poranění bubínku s následným zánětem	40 %
Skalpování hlavy menšího rozsahu (chirurgicky ošetřené)	30 %
Skalpování hlavy většího rozsahu	45— 65 %
Poranění vedoucí k traumatické poruše lícního nervu	25— 35 %
Poranění vedoucí k traumatické neuralgii trojklanného nervu podle stupně.	80—150 %
Roztržení horního rtu (chirurgicky ošetřeného)	10 %
Zhmoždění rtu s většími krevními podlitinami a oděrkami	15 %
Tržná rána jazyka	10 %
Tržná rána jazyka vyžadující chirurgického zákroku	25— 35 %
Roztržení jícnu	80—120 %
Perforující řezná rána hrtanu	70— 90 %
Zlomenina těla obratle bez neurologických příznaků	50 %
Zlomenina těla 2 obratlů bez neurologických příznaků	100 %
Zlomenina těla 3 obratlů bez neurologických příznaků	130 %
Zlomenina těla obratle s neurologickými příznaky	110 %
Zlomenina těla 2 obratlů s neurologickými příznaky	150 %
Zlomenina těla 3 obratlů s neurolgickými příznaky	170 %
Zlomenina těla každého dalšího obratle nad tři zvyšuje sazbu (zlomeniny tří obratlů) o	30 %
Zlomenina kosti křížové nebo oblouku obratle	110 %
Zlomenina kostrče	60 %
Zlomenina trnu neb příčného výběžku obratle	30 %
Zlomenina kloubního výběžku obratle	60 %
Vymknutí obratle bez poškození míchy	70 %
Vymknutí obratle bez poškození míchy s poškozením vazu páteře	100—120 %
Vymknutí obratle s poškozením míchy	190—210 %
Pohmoždění míchy	70—110 %
Krvácení do míchy	100—160 %
Poranění míšních kořenů	60— 90 %
Poškození meziobratlové destičky	30— 70 %
Reponovatelný výhřez meziobratlové destičky na podkladě úrazu	30— 70 %
Zlomenina 1 žebra	25 %
Zlomenina 2—4 žeber	40 %
Zlomenina každého dalšího žebra nad 4 zvyšuje sazbu (zlomeniny 2—4 žeber) o	10 %
Naštípnutí žebra s krevními výrony ve stěně hrudní	15— 20 %
Naštípnutí více žeber s krevními výrony ve stěně hrudní	20— 30 %
Zlomenina kosti hrudní	40 %
Pohmoždění stěny hrudní těžšího stupně s rozsáhlými krevními výrony	30 %
Roztržení plic	100 %
Roztržení osrdečnice	110—140 %
Nitrohrudní krevní výron	30— 70 %
Plynatost nitrohrudní po úraze	40— 70 %
Plynatost ve stěně hrudní většího rozsahu	20 %
Brániční kýla	80—100 %
Pohmoždění ledviny	30— 90 %
Roztržení žaludku nebo střeva včetně operace	100—130 %
Roztržení ledviny neb jater včetně operace	110—150 %
Roztržení sleziny včetně operace	100 %
Roztržení močového měchýře, močové roury, konečníku	100—130 %
Poranění vedoucí ke ztrátě ledviny následkem úrazu	150 %
Zánět pobřišnice v souvislosti s úrazem	100 %
Poranění vedoucí k potratu neb předčasnému porodu	60— 80 %
Poranění vedoucí k intrauterinnímu úmrtí plodu	60— 80 %
Tržná rána pochvy nebo zevních rodidel chirurgicky ošetřených	40— 50 %
Zhmoždění pyje následkem úrazu	60— 90 %
Poranění vedoucí ke ztrátě pyje následkem úrazu	90—120 %
Zhmoždění varlat s krevními výrony	30—150 %

Poranění vedoucí ke ztrátě varlete následkem úrazu	40 %
Poranění vedoucí ke ztrátě obou varlat následkem úrazu	80—100 %
Pohmoždění stěny břišní těžšího stupně s rozsáhlými krevními výrony	20— 30 %
Natržení břišních svalů nebo vaziv	30— 70 %
Zlomenina klíčku	20 %
Zlomenina lopatky	40 %
Zlomenina nitrokloubní kosti pažní	90 %
Zlomenina hrbolu kosti pažní	40 %
Zlomenina diafyzární kosti pažní	70 %
Zlomenina kosti pažní nad kondily	75 %
Odlomenina části epikondylu kosti pažní	25 %
Komplikovaná zlomenina kosti pažní s neurologickými příznaky	150 %
Komplikovaná zlomenina kosti pažní bez neurologických příznaků	90 %
Zlomenina nitrokloubní kosti předloktí	90 %
Zlomenina diafyzární kosti loketní neb vřetenové	40 %
Zlomenina diafyzární obou kostí předloktí	65 %
Zlomenina kosti předloktí (Collesova)	45 %
Odlomení hrbolu kosti loketní neb vřetenové	35 %
Zlomenina hlavičky kosti vřetenové	35 %
Komplikovaná zlomenina kosti předloktí s neurologickými příznaky	150 %
Komplikovaná zlomenina kosti předloktí bez neurologických příznaků	90 %
Zlomenina kosti článkové zápěstní	40— 60 %
Zlomenina kosti poloměsíčité zápěstní	30— 50 %
Zlomenina jedné záprstní kosti ruky	20 %
Zlomenina více záprstních kostí ruky	30 %
Zlomenina jednoho článku jednoho prstu ruky	15 %
Zlomenina více článků jednoho prstu ruky	25 %
Zlomenina článků dvou i více prstů ruky	30— 35 %
Vymknutí kosti pažní (ramene)	45 %
Vymknutí klíčku zevního konce neb vnitřního konce	50 %
Vymknutí lokte	45 %
Vymknutí zápěstí	40 %
Vymknutí prstů ruky	15 %
Podvrtnutí ramenního kloubu s následným výronem krevním	15 %
Podvrtnutí loketního kloubu s následným výronem krevním	15 %
Podvrtnutí zápěstního kloubu s následným výronem krevním	10 %
Pohmoždění paže, předloktí a ruky s většími krevními výrony	10 %
Přetržení většího svalu horních končetin (např. deltového svalu neb ohybačů)	60 %
Přetržení šlachy horní končetiny	15— 30 %
Povrchní tržná neb sečná rána horní končetiny chirurgicky ošetřená	10 %
Hluboká tržná neb sečná rána horní končetiny chirurgicky ošetřená spojená se značnějším krvácením	20 %
Zhmoždění velkých periferních nervů (vřetenních, loketních a středních)	40 %
Poranění velké cévy horní končetiny	10 %
Poranění vedoucí ke ztrátě horní končetiny v ramenním kloubu	150—180 %
Poranění vedoucí ke ztrátě předloktí	130 %
Poranění vedoucí ke ztrátě ruky v zápěstí	130 %
Poranění vedoucí ke ztrátě palce ruky	30 %
Poranění vedoucí ke ztrátě jiného prstu ruky	20 %
Poranění vedoucí ke ztrátě dvou prstů ruky	35 %
Poranění vedoucí ke ztrátě prvního článku prstu ruky	10 %
Poranění vedoucí ke ztrátě dvou článků prstu ruky	15 %
Rozdrcení předloktí	90—120 %
Rozdrcení ruky	70— 90 %
Rozdrcení více prstů ruky	30— 50 %
Rozdrcení prstu ruky	15— 25 %
Zlomenina pánve	80—100 %
Zlomenina kosti stydké	60 %
Zlomenina kosti sedací	60 %
Zlomenina jamky kyčelního kloubu	100 %
Zlomenina krčku kosti stehenní	120 %
Zlomenina nitrokloubní kosti stehenní	120 %
Zlomenina hrbolu kosti stehenní nitrokloubní	90 %
Zlomenina kosti stehenní diafyzární	105 %
Zlomenina kosti stehenní diafyzární komplikovaná	180 %
Zlomenina čéšky	60 %
Zlomenina nitrokloubní kosti holenní	100 %
Zlomenina kosti holenní diafyzární	80 %
Zlomenina kosti lýtkové diafyzární	45 %
Zlomenina bérce diafyzární	90 %
Odlomení hrbolu kosti holenní	35 %
Zlomenina bérce diafyzární komplikovaná	110 %
Zlomenina bérce nad kotníky	90 %
Zlomenina obou kotníků	60 %
Zlomenina zevního kotníku	35 %
Zlomenina vnitřního kotníku	40 %
Zlomenina kosti článkové nohy	45 %
Zlomenina kosti patní	70 %
Zlomenina jedné zanártní kosti	25 %
Zlomenina více zanártních kostí	60 %
Zlomenina dvou i více článků prstů nohy	30 %

Mnohonásobné zlomeniny dolních končetin . . . . . 180—240 %
Vymknutí stehna v kyčli . . . . . 80 %
Vymknutí čéšky . . . . . 40 %
Vymknutí bérce v koleně . . . . . 60— 80 %
Vymknutí v hlezenném kloubu . . . . . 40 %
Vymknutí nohy mezi zanártím a nártem . . 25 %
Vymknutí prstů nohy . . . . . 20 %
Podvrtnutí kyčelního kloubu s následným výronem krevním . . . . . 30 %
Podvrtnutí kolena s následným výronem krevním . . . . . 25 %
Podvrtnutí hlezenného kloubu s krevním výronem . . . . . 20 %
Natržení kloubního pouzdra kyčelního . . . 70 %
Natržení kloubního pouzdra kolenního nebo hlezenného . . . . . 25 %
Přetržení postranního kolenního vazu neb zkříženého vazu . . . . . 25 %
Odtržení poloměsíčité chrupavky kolena . . 40 %
Natržení Achillovy šlachy . . . . . 15 %
Přetržení Achillovy šlachy . . . . . 40 %
Natržení hlezenného kloubu . . . . . 40 %
Přerušení šlach ohybačů prstů nohy . . . . 30 %
Natržení většího svalu (např. natahovače stehna) . . . . . 40 %
Povrchní tržná neb sečná rána dolních končetin chirurgicky ošetřená . . . . . 10 %
Hluboká tržná neb sečná rána dolní končetiny chirurgicky ošetřená, spojená se značnějším krvácením . . . . . 20 %
Zhmoždění periferních nervů (např. sedacích, hlezenných) . . . . . 35 %
Poranění velké cévy dolní končetiny . . . . 10 %
Poranění vedoucí ke ztrátě dolní končetiny v kyčelním kloubu . . . . . 160—190 %
Poranění vedoucí ke ztrátě dolní končetiny nad kolenním kloubem . . . . . 140 %
Poranění vedoucí ke ztrátě dolní končetiny pod kolenním kloubem . . . . . 120 %
Poranění vedoucí ke ztrátě končetiny nad kotníky . . . . . 90 %
Poranění vedoucí ke ztrátě dolní končetiny v hlezenném kloubu . . . . . 90 %
Poranění vedoucí ke ztrátě paty . . . . . 80 %
Poranění vedoucí ke ztrátě jednoho prstu nohy . . . . . 20 %
Poranění vedoucí ke ztrátě 2—3 prstů nohy . 30 %
Rozdrcení větší části dolní končetiny . . . 70— 90 %
Rozdrcení chodidla . . . . . 60— 80 %
Rozdrcení jednoho prstu nohy . . . . . 15 %
Rozdrcení více prstů nohy . . . . . 30 %
Poranění vedoucí k přerušení periferních nervů . . . . . 50— 80 %
Naštípnutí kosti s okosticovým výronem 15— 20 %
Výrony krevní do větších kloubů horních nebo dolních končetin . . . . . 20— 35 %
Povrchové rány (mimo horní a dolní končetiny) chirurgicky ošetřené . . . . 10 %
Hluboké rány (mimo horní a dolní končetiny) bez poranění důležitých orgánů, chirurgicky ošetřené . . . . . 25 %
Cizí těleso v podkožním vazivu chirurgicky odstraněné . . . . . 10 %
Mnohočetné oděrky a pohmožděniny většího rozsahu s podkožními výrony na trupu těla neb na horních a dolních končetinách, z nichž většina je velikosti lidské dlaně . . . . . 10 %
Větší vykrvácení s nutnou náhradou pomocí transfúze . . . . . 20 %

Popáleniny, opaření nebo omrzliny:

(Tvorba keloidních jizev s následnými kontrakturami se nepokládá pro účely této vyhlášky za typický průběh hojení.)

I. stupeň postihující více než 10 % povrchu těla a méně než 1/3 . . . . . 25 %
I. stupeň postihující více než 1/3, avšak méně než 1/2 . . . . . 40 %
I. stupeň postihující více než 1/2 povrchu těla . . . . . 70 %
II. stupeň postihující povrch těla do 9 cm² . 25 %
II. stupeň postihující méně než 10 % povrchu těla, ale více než 9 cm² . . . 45— 55 %
II. stupeň postihující více než 10 % povrchu těla, ale méně než 1/3 . . . . 55— 70 %
II. stupeň postihující více než 1/3 povrchu těla, ale méně než 1/2 . . . . 80—110 %
II. stupeň postihující více než 1/2 povrchu těla . . . . . 120—150 %
III. stupeň postihující povrch těla do 9 cm² . . . . . 35— 55 %
III. stupeň postihující méně než 10 %, ale více než 9 cm² . . . . . 65— 80 %
III. stupeň postihující více než 10 %, ale méně než 1/3 . . . . . 90—110 %
III. stupeň postihující více než 1/3, ale méně než 1/2 . . . . . 120—150 %
III stupeň postihující více než polovinu povrchu těla . . . . . 300 %
IV. stupeň popálení, opaření neb omrzliny . . . . . 60—250 %

Poranění elektrickým proudem:

a) místní projevy . . . . . 35— 70 %
b) celkové projevy . . . . . 70—110 %
Otrava plyny neb parami (těžké případy i druhotné komplikace) . . . . . 30— 60 %

Úrazový šok, bez přihlédnutí k jiným poraněním:

a) 1. stupeň (tlak kolem 100 mg Hg) . . . 20 %
b) 2. stupeň (tlak kolem 80 mg Hg) . . . . 40 %
c) 3. stupeň (tlak pod 80 mg Hg) . . . . 70 %

209

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví

ze dne 23. prosince 1958

o sazbách za úkony prováděné v soukromých lékařských a dentistických ordinacích

Ministerstvo zdravotnictví stanoví v dohodě s ministerstvem financí a s Ústřední radou odborů podle § 7 písm. f) vládního nařízení č. 28/1954 Sb., o působnosti v oboru plánování a tvorby cen:

§ 1

Lékaři a dentisté, kteří jsou oprávněni obstarávat některé úkoly preventivní a léčebné péče v dosavadních soukromých ordinacích, jsou povinni za takto poskytnuté služby účtovat sazby ve výši stanovené v oddílech A a B sazebníku a jsou oprávněni požadovat za dopravu k nemocnému úhrady ve výši stanovené v oddílu C sazebníku; sazebník tvoří přílohu této vyhlášky. Sazby uvedené v oddílech A a B jsou pevné a nelze z nich poskytovat žádnou slevu.

§ 2

Dosud platné úpravy úhrad za služby uvedené v § 1 se zrušují.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1959.

Ministr:

Dr. **Plojhar** v. r.

Příloha k vyhlášce č. 209/1958 Ú. l.

Sazebník

A. Úhrady za běžné ambulantní vyšetření, ošetření a léčení

Pol.	Druh ordinace	Sazba ve dne Kčs	Sazba v noci Kčs
	I. v ordinační místnosti		
1.	dentistou	10,—	15,—
2.	lékařem	20,—	30,—
3.	profesorem, docentem, akademikem, doktorem lékařských věd a vynikajícím odborníkem	50,—	60,—
	II. mimo ordinační místnost		
1.	lékařem	30,—	45,—
2.	profesorem, docentem, akademikem, doktorem lékařských věd a vynikajícím odborníkem	80,—	120,—

Poznámky:

a) V sazbě je zahrnuta náhrada za běžné úkony a za materiál použitý při těchto úkonech; za zvláštní úkony se vybírají náhrady podle oddílu B.

b) Koná-li zdravotnický pracovník cestu k nemocnému do bytu, je nemocný povinen nahradit dopravní výlohy podle oddílu C.

c) Za vynikajícího odborníka se považuje lékař-specialista, který pro své politické uvědomění a odborné schopnosti vykazuje prokazatelně mimořádné úspěchy a přispívá podstatně ke zkvalitnění preventivní a léčebné péče především výzkumnou nebo zlepšovatelskou činností vědecky ověřenou a publikovanou. O tom, kdo je vynikajícím odborníkem, rozhodne odbor zdravotnictví rady krajského národního výboru po slyšení příslušného krajského hlavního odborníka.

d) Dobou noční se rozumí doba od 19. hod. večer do 7 hod. ráno.

Oddíl B

Úhrady za zvláštní úkony

I. Všeobecné a interní úkony

		Kčs
1.	Bazální metabolismus	20,—
2.	Cévkování muže	8,—
3.	Cévkování ženy	5,—
4.	Injekce intravarikózní (jen na doporučení odborného lékaře)	15,—
5.	Injekce nitrožilní	6,—
6.	Injekce podkožní a nitrosvalová	5,—
7.	Klyzma očistné před vyšetřením (rtg. rektoskopie)	3,—
8.	Oscilace	10,—
9.	Punkce empyemu s laváží a vpravením antibiotika	40,—
10.	Punkce hrudníku nebo břicha, diagnostická	25,—
11.	Punkce hrudníku nebo břicha, terapeutická	30,—
12.	Punkce subokcipitální	40,—
13.	Rektoskopie, remanoskopie	15,—
14.	Sedimentace erytrocytů včetně odběru	6,—
15.	Skiaskopie hrudních orgánů, orientační	10,—
16.	Sonda duodenální diagnostická	20,—
17.	Sonda žaludeční diagnostická	10,—
18.	Venepunkce diagnostická (odběr pro laboratoř)	5,—
19.	Venepunkce terapeutická	8,—
20.	Výplach dvanácterníkový	25,—
21.	Výplach žaludeční	20,—
22.	Vyšetření elektrokardiografická:	
	a) standardní 4 svody	15,—
	b) standardní svody včetně svodů unipolárních	30,—
	c) pracovní test	40,—
23.	Vyšetření moče chemické (b, c, ubg), orientační	5,—
24.	Vystavení návrhu na lázeňské léčení	8,—

II. Ftiseologické úkony

	Kčs
1. BCG test, Mantoux reakce (n. Pirquetova)	10,—
2. Bronchografie	100,—
3. Bronchoskopie diagnostická včetně anestézie	50,—
4. Bronchoskopie terapeutická včetně anestézie	60,—
5. Vyšetření mikroskopické na Myco-tbc s kultivací	20,—

III. Neurologické a psychiatrické úkony

1. Sezení psychoterapeutické 30 minut	80,—
2. Vyšetření funkcí fatických	13,—
3. Vyšetření funkcí mozečkových	65,—
4. Vyšetření psychologické I. Q.	25,—
5. Vyšetření psychologické s použitím nejméně 3 tetovacích metod	60,—
6. Vyšetření vestibulárního aparátu	
a) rotační	5,—
b) úplné rotační, kalorické, event. i galvanické)	13,—

IV. Chirurgické úkony

1. Dlaha sádrová	10,— až 20,—
2. Extirpace atheronu, fibromu, lipomu apod.	15,—
3. Exstirpace ganglia	20,—
4. Extrakce cizího tělesa	13,— až 30,—
5. Incize jednoduchá	10,—
6. Napravení luxace nebo zlomeniny a přiložení sádrového obvazu	30,— až 80,—
7. Obvaz Désaultův škrobený	25,—
8. Obstřik prokainový	10,—
9. Punkce hydrocely	8,—
10. Operace fimózy	23,—
11. Repozice parafimózy s discizí	8,—
12. Snesení článku prstu	20,—
13. Snesení nehtu	10,—
14. Úprava a sešití rány	15,— až 30,—
15. Výměna sádrového obvazu	15,— až 50,—
16. Znecitlivění místní nebo svodné	10,—

V. Ortopedické úkony

	Kčs
1. Lůžko sádrové (bez opracování bandažistou) podle velikosti:	
malé	50,—
střední	75,—
velké	100,—
2. Odlitky na vložky:	
jedno chodidlo	10,—
obě chodidla	20,—
pro končetiny dolní	75,—
pro končetiny horní	50,—
pro korzet	100,—
3. Sejmutí sádrového obvazu	20,—
4. Tenotómie subkutánní (kromě narkózy a obvazu)	50,—
5. Vyzkoušení předepsaného ortopedického přístroje (vyjma vložek a drobných přístrojků jako jsou upínací šle)	30,—

VI. Urologické úkony

1. Cystoskopie a endoskopie (chromocystoskopie)	25,—
2. Cystoskopie s cévkováním močovodu	40,—
3. Incize abscesu prostaty	25,—
4. Nástřih ústí močovodu endovezikální	25,—
5. Odstranění caruncule uretralis koagulací	13,—
6. Odstranění tělesa cizího z uretry	15,—
7. Výměna trvalé cévky	10,—
8. Zavedení cévky do epicystostomie	8,—

VII. Gynekologické a porodnické úkony

1. Incize Douglasu	38,—
2. Vedení porodu včetně šití trhlin hráze	50,—

VIII. Otorinolaryngologické úkony

1. Adenotomie	13,—
2. Audiometrie	12,—
3. Excize z hrtanu (odstranění fibromu nebo papilomu)	40,—
4. Incize peritonzilárního nebo retrotonzilárního abscesu	10,—
5. Inhalace	8,—
6. Kauterizace skořep	13,—
7. Masáž bubínku	5,—
8. Odstranění cizího tělesa bez oezofagoskopie a bez endoskopie	10,—
9. Odstranění kamene slinných žláz	10,—
10. Odstranění granulací (polypů) ušních	10,—
11. Odstranění sliznice zbytnělé nebo polypu nosního:	
jednostranně	25,—
oboustranně	40,—
12. Paracenteza bubínku se znecitlivěním	10,—
13. Punkce čelní dutiny nebo výplach	8,—
14. Resekce skořep	13,—
15. Stroboskopie	12,—
16. Tamponáda zadní	13,—
17. Výplach attiku Hartmanovou rourkou	8,—
18. Vyšetření audiologické speciální (srovnání hlasitosti, maskování apod.)	10,—
19. Vyšetření vestibulární	12,—
20. Vyzkoušení sluchadel	8,—
21. Zkouška sluchová, podrobná, řečí a ladičkami	8,—

IX. Oftalmologické úkony

	Kčs
1. Epilace řas	20,—
2. Exstirpace chalazie	30,—
3. Incize hordeolu	10,—
4. Injekce retrobulbární	20,—
5. Odstranění xantelasmatu nebo novotvaru víčka	40,—
6. Sondáž slzného vaku s výplachem (1 sezení)	20,—
7. Snesení nádorku spojivky	31,—
8. Snesení pterygia	40,—
9. Šití nekomplikované rány víčka	30,—

Poznámka: Předpis brýlí je součástí běžného vyšetření. Při astigmatismu připočítává se Kčs 20,—.

X. Dermatologické a venerologické úkony

1. Dermabraze včetně místního znecitlivění	100,—
2. BWR — kompletní vyšetření s odběrem (podle pokynů)	20,—
3. Elektrokoagulace, kauterizace:	
a) bez znecitlivění	30,—
b) s místním znecitlivěním	50,—
4. Epilace (do půl hodiny)	40,—
5. Excize probatorní a histopatologické vyšetření	80,—
6. Injekce intradermální:	
a) obturační	30,—
b) rezerpční (1 sezení)	30,—
7. Injekce podle Blonda (1 sezení)	30,—
8. Kultivace:	
a) plísní	15,—
b) gonokoků	25,—
9. Liquor — kompletní vyšetření podle pokynů vč. odběru	75,—
10. Odstranění vegetací:	
a) lžičkou (též drobných stopkatých fibromů)	15,—
b) operativní	30,—
11. Odstranění tetovážĺ:	
a) Kronmayerovým vrtákem (do půl hodiny)	40,—
b) dermabrazí	100,—
12. Operace rinophymu	100,—
13. Ozáření bucky	20,—
14. Slunce horské, solux, ultrazvuk	10,—
15. Sníh kyseliny uhličité v roubíku i v ploše	8,—
16. Test immobilizační sec. Nelson	100,—
17. Vapofor	10,—

XI. Laboratorní úkony

Funkční zkoušky:

1. Konstanta Ambardova nebo ureaclearence test	30,—
2. Křivka glykemická metodou Hagedornovou a Jensenovou 6 hodnot (mimo cenu glukózy)	38,—
3. Zkouška galaktózová (mimo cenu galaktózy)	15,—
4. Zkouška vodní (zřeďovací a koncentrační fáze)	25,—

	Kčs
Vyšetření krve na:	
5. amino — N	20,—
6. bilirubin (včetně přímé reakce)	15,—
7. bílkoviny celkové:	
a) refraktometrem	12,—
b) kjeldahlizací	18,—
c) specifickou vahou	4,—
8. cephalin — cholesterolovou reakcí	15,—
9. cukr krevní:	
a) orientačně	10,—
b) Hagedorn — Jenzen	15,—
10. diastazu	15,—
11. dusík nekoloidní:	
a) orientačně (bromo-N)	15,—
b) kjeldahlizací	20,—
12. fosfatazy (kyselé nebo alkalické)	25,—
13. fosfor anorganický	15,—
14. chloridy	15,—
15. cholesterol (celkový, volný, estery)	38,—
16. indikán	15,—
17. kreatinín:	
a) volný	15,—
b) celkový	20,—
18. krvácivost	5,—
19. kyselinu močovou	15,—
20. močovinu:	
a) orientační (bromo-N)	15,—
b) ureazou	20,—
21. obraz krevní (Ery, L, Hb, IHB)	13,—
22. obraz krevní (Ery) s diferenciací L	20,—
23. obraz krevní s diferenciací L včetně počtu trombocytů nebo reticulocytů	28,—
24. reakci Benholdovu na amyloid	15,—
25. reakci Brdičkovu filtrátovou	20,—
26. reakci Fuchsovu	15,—
27. reakci Takatovu	15,—
28. reakci tymolovou	15,—
29. reakci Weltmanovu	15,—
30. rezervu alkalickou	20,—
31. sedimentace erytrocytů	5,—
32. srážlivost	5,—
33. sulfonamidy	15,—
34. vápník	20,—
Vyšetření obsahu gastrointestinálního:	
35. čerpání a vyšetření žaludečního obsahu před pokusnou snídaní a po ní	15,—
36. čerpání obsahu duodenálního, provedení reflexu včetně chemického a mikroskopického vyšetření (bílkoviny, bilirubin, kyseliny žlučové)	38,—
37. vyšetření bakteriologické žaludečního nebo duodenálního obsahu s kultivací	20,—
38. vyšetření funkce pankreatické (vyšetření fermentů: lipasa, diastaza, trypsin) frakcionované	40,—
39. vyšetření mikroskopická žaludečního obsahu	5,—

	Kčs
40. vyšetření obsahu žaludečního po kofeinu nebo histaminu (6—8 titrací), frakcionované	30,—
Vyšetření moče na:	
41. amino-N	15,—
42. bílkoviny celkově (kjeldahlizací)	20,—
43. diastazu	15,—
44. dusík celkový:	
a) orientačně	15,—
b) kjeldahlizací	20,—
45. fosfor anorganický	15,—
46. glukózu polarimetrem	5,—
47. chloridy	10,—
48. kreatinin:	
a) volný	10,—
b) celkový	20,—
49. kyselinu močovou	15,—
50. močovinu kvantitativně	10,—
51. porfyrín	15,—
52. steroidy (pregnandiol) nebo 17-ketosteroidy	25,—
53. vyšetření úplné kvalitativní:	
a) specifická váha, bílkovina, cukr, aceton, kyselina aceto-octová, urobilinogen, bilirubin, urobilin, krev	10,—
b) vyšetření sedimentu mikroskopické	5,—
54. vyšetření kamenů močových	13,—
Vyšetření moku mozkomíšního na:	
55. bílkovinu v liquoru kvantitativně	5,—
56. glukózu v liquoru	15,—
57. chloridy v liquoru	15,—
58. křivku zlatosolovou (mastixovou)	25,—
59. vyšetření liquoru jednoduché (počet elementů, Pandy, Takata) a stanovení bílkovin	15,—
Vyšetření punktátu na:	
60. bilirubin	15,—
61. glukózu	15,—
62. chloridy	15,—
63. obsah bílkovin:	
a) refraktometrem	10,—
b) kjeldahlizací	20,—
64. vyšetření morfologické	15,—
Vyšetření stolice:	
65. krvácení okultní	5,—
66. paraziti:	
a) bez odebrání materiálu	10,—
b) s odebráním materiálu	15,—
67. vyšetření bakteriologické kultivací	23,—
68. vyšetření mikroskopické (bílkoviny, tuky, škrob)	10,—
69. zkouška Schmidtova, (bilirubin, urobilin)	5,—
Různé laboratorní úkony:	
70. biopsie (zhotovení a vyšetření preparátu)	38,—
71. BW reakce	8,—
72. gonoreakce	8,—
73. reakce biologická na graviditu (mimo cenu zvířete)	30,—
74. vyšetření bakteriologické sekretu, sputa, moče apod. s kultivací	20,—
75. vyšetření mikroskopické sekretu v barevném preparátu	5,—
76. zhotovení autovakciny:	
a) série 12 injekcí	38,—
b) další série	18,—
77. zkouška sérologická na tyfus, paratyfus (Widal, Ficker)	10,—

Poznámka k položce 60 až 77: V sazbách je zahrnuta venepunkce, pokud přichází u těchto výkonů v úvahu.

XII. Rehabilitace:

Fyzikální terapie:	
1. Horské slunce, solux	8,—

XIII. Rentgenologické a radioterapeutické úkony

Diagnostické úkony:	
1. Bronchografie	80,—
2. Fistulografie	20,—
3. Cholecystografie:	
a) Sombrabilem	40,—
b) Biligrafínem	60,—
4. Irrigoskopie	60,—
5. Pyelografie:	
a) ascendentní	40,—
b) intravenózní	35,—
6. Salpingografie	40,—
7. Skiaskopie hrudních orgánů	25,—
8. Skiaskopie a skiagrafie trávicí trubice s použitím kontrastní látky:	
a) jícnu	35,—
b) žaludku a dvanácterníku se zjištěním metility	50,—
c) pasáž trávicí trubice (tenké střevo)	80,—
9. Snímek plic, dálkový	18,—
10. Tomografie:	
a) do 4 snímků	38,—
b) každý další snímek	13,—
11. Vyšetření skeletu, skiagrafické, vyjma lebky, za každou projekci	15,—
Poznámka: V sazbě za skiagrafii není započtena cena filmu; filmy se účtují zvlášť podle velikosti.	
12. Ceny rtg snímků včetně zpracování do 2 expozic	13,—
k tomu za film:	
3/4	2,—
9/12	3,—
13/18	5,—
18/24	7,—
15/40	10,—
24/30	11,—
30/40	17,—
35/35	18,—
Úkony z oboru rentgeno- a radioterapie	
13. Terapie rtg protizánětlivá, série do 600 r povrchových za 1 r	0,05

XIV. Stomatologické úkony

	Kčs
1. Amputace hrotu kořene (resekce) včetně případné operace cysty, extraorální incize, vybavení retinovaného zubu, vše s dodatečným ošetřováním:	
jednoho zubu	65,—
každého dalšího sousedního zubu v tomtéž kvadrantu čelisti	33,—
2. Anestézie injekční při preparaci kazu nebo pilířového zubu (vč. injekční látky)	2,—
3. Deska regulační při putování zubů	100,—
4. Dlaha kovová z náhradního kovu před operačními výkony	50,—
5. Excize probatorní, frenulektomie, kyretáž chobotů, za celý případ	25,—
6. Extrakce zubu nebo jeho kořenů bez anestézie s případným dodatečným ošetřením	4,—
7. Extrakce zubu nebo jeho kořenu, chirurgická (atypická, komplikovaná), vč. dodatečného ošetření	18,—
8. Extrakce zubu nebo jeho kořenu s místní anestézií a případným dodatečným ošetřením	6,—
9. Extrakce zubu nebo jeho kořenu s okrskovou anestézií a případným dodatečným ošetřením	10,—
Poznámka: Za každý další zub současně extrahovaný v téže okrskové anestézii se účtuje pol. 6.	
10. Gingivektomie jednoho zubu	10,—
11. Léčení gingivektomie, jednoduché, za případ	8,— až 15,—
12. Léčení zánětů sliznice ústní, akutních (gingivitis ulcerosa, gingivestomatitis herpetica aj.)	25,—
13. Leptání chobotů 1 zubu, za celý případ	2,—
14. Odstranění zubního kamene včetně vyčištění zubů	4,—
15. Operace cysty (bez resekce kořene) v bezzubém úseku čelisti s dodatečným ošetřením v rozsahu:	
1 zubu	65,—
každého dalšího jednotlivého zubu	33,—
16. Operace radikální 1 zubu (Wideman-Neumann-Cziessinsky)	15,—
17. Ordinace (vyšetření, předpis léků, menší zákrok), nebyl-li nemocný vůbec dále ošetřován nebo jestliže další úkon nesouvisí s touto ordinací	2,—
18. Osteotomie apikální za celý případ	38,—
19. Ošetření bolestivého zubu (Amputace nebo exstirpace dřeně s injekční anestézií, léčivé prozatímní výplně, trepanace zubu, vložka devitalizační apod.), impregnace všeho druhu	5,—
20. Ošetření akutního onemocnění dutiny ústní (leptání, potírání sliznice apod.), za celý případ	8,—
21. Ošetření, konzervačně chirurgické dentilo difficilis v akutním stavu	10,—
22. Ošetření konzervační, paradentózní, protizánětlivá léčba	50,—
23. Ošetření zubu se zanícenou nebo snětlivou dření, které nebylo možno z jakýchkoliv důvodů ukončit plastickou výplní	10,—
24. Revize a úprava staré protézy včetně ošetření sliznice, za celý případ	5,—
25. Sejmutí korunky, nutné pro následné ošetření zubu	4,—
25a. Sklerotizace gingivy, za celý případ	30,—
26. Snímek rentgenový extraorální se účtuje podle pol. 9 části XIII.	
27. Snímek rentgenový intraorální (vč. filmu)	10,—
28. Stavění těžšího krvácení jako samostatný úkon, za celý případ	9,—
29. Úkony operativní menší (egalizace, intraorální incize, kauterizace sliznice, repozice luxované mandibuly jednoduchá, sekvestrotomie intraorální jednoduchá, sutura sliznice apod.)	9,—
30. Úprava artikulace celého chrupu s eventuálním obroušením do sáňkového skusů	18,— až 50,—
31. Úprava artikulace menšího rozsahu (do 6 zubů)	5,— až 10,—
32. Výplň zubního kazu, plastická, bez předchozího ošetření dřeně vč. materiálu podle indikace	10,—
33. Výplň zubního kazu, plastická, po předchozím ošetření zanícené nebo snětlivé dřeně, včetně plnění dřeňové dutiny a kořenových kanálků	28,—
34. Vyšetření chrupu a dutiny ústní různými metodami a s písemným nálezem na žádost jiného lékaře (např. při fokální infekci, při úrazech apod.)	6,—
Poznámka: Různými metodami se rozumějí obvyklé vyšetřovací metody včetně zjištění vitality elektrickým proudem, nikoliv však vyšetření rentgenem, serologické apod.).	

Protetické úkony

Výkony označené * rozumějí se bez ceny drahého kovu. Bylo-li použito náhradního kovu, rozumí se cena včetně tohoto materiálu.

Protézy z umělé pryskyřice:

1. *Člen můstku s porcelánovou nebo pryskyřičnou fazetou	110,—
2. *Člen proplachovacího můstku, litý	98,—
3. *Deska kovová ražená nebo litá, třmenová protéza (konstrukce, připojení zubů viz pol. 35, popř. pol. 33) nebo snímací fixační dlaha	228,—
4. *Fazeta do protézy, kovová	25,—
5. *Inlay centrální nebo krčková	33,—
6. *Inlay jako součást fixační dlahy	130,—
7. *Inlay jako nástavba kořenu	55,—
8. *Inlay MOD, jako součást můstku	85,—
9. *Inlay růžková MO, MOD	490,—
10. *Inlay samostatná s kavitou pro zásuvný spoj nebo opěrný trn	85,—
11. *Korunka fazetová jako součást fixační dlahy	188,—

	Kčs
12. *Korunka plášťová litá, obroučková, s litou žvýkací ploškou, obroučková s raženou žvýkací ploškou	102,—
Poznámka: Továrně zhotovené korunky nejsou přípustné; tažené korunky jsou přípustné pouze pro práce z oceli.	
13. *Korunka plášťová (litá, obroučková s litou žvýkací ploškou, obroučková s raženou žvýkací ploškou) jako součást fixační dlahy	114,—
14. *Korunka plášťová s fazetou z umělé pryskyřice	188,—
15. Korunka schůdková z páleného porcelánu	380,—
16. Korunka schůdková z pryskyřice	130,—
17. *Oprava plášťové korunky nebo připájení k můstku	139,—
18. *Oprava třmenové náhrady spájením nebo svářením kovové konstrukce	25,—
19. Oprava zlomené protézy z pryskyřice	20,—
20. Otisk funkční 1 čelisti (včetně předběžného otisku, zhotovení individuální lžičky šelakové a ceny materiálu)	30,—
21. *Polokorunka	114,—
22. *Polokorunka jako součást fixační dlahy	146,—
23. Rebasování protézy samopolymerující pryskyřicí (nový úkon)	40,—
24. Základní sazba za desku	168,—
25. *Spona individuálně zhotovená (Bonyhard, Jackson apod.) nebo část (litá)	30,—
26. *Spona víceramenná, nebo část, zhotovená z drátu	14,—
27. *Trn opěrný nebo zásuvný spoj jako součást můstku	15,—
28. *Třmen individuálně ztohovený, litý, sublinguální	60,—
29. Třmen továrně zhotovený	33,—
30. Upevnění korunky plášťové, opětovné, zubu čepového nebo inlaye	6,—
31. Zhotovení fazety z umělé pryskyřice	25,—
32. Zhotovení individuální lžičky z pryskyřice, vařené (nový úkon)	40,—
33. *Zub čepový s litým kořenovým čepem a čepičkou (litá Richmond korunka)	190,—
34. *Zub čepový z pryskyřice s litým čepem (pryskyřice je přímo polymerovaná na čepu)	190,—
35. *Zub připájený ke kovové konstrukci	39,—
36. Zub připojený umělou pryskyřicí	33,—
37. Zub z porcelánu	13,—
38. Zub z pryskyřice	15,—
39. Připojení nového zubu z porcelánu	13,—
40. Připojení nového zubu z pryskyřice	15,—
41. Připojení nového zubu pryskyřicí (při opravě)	33,—

Ortodontické úkony

	Kčs
1. Aparát Angleův labiální, z oceli	150,—
2. Aparát Mersonův linguální, z oceli pro 1 čelist	163,—
3. Každé pero pro regulovaný zub	16,—
4. Clona orální	60,—
5. Deska ortodontická jednoduchá horní nebo dolní z pryskyřice	150,—
k tomu se připočítá za:	
a) pero labiální se sponou	30,—
b) pero pro posun	16,—
c) pero Coffinovo	16,—
d) sponu na zub	16,—
e) sponu šípovou	38,—
f) šroub expanzní	50,—
g) sponu Adamsovu	25,—
h) val nákusní	30,—
6. Edgewise-arch Angleův modifikovaný Strangem	200,—
Každý kroužek na regulovaném zubu	13,—
7. Kopie modelu agarem	15,—
8. Monoblok (aktivátor) pro obě čelisti z pryskyřice	250,—
k tomu se připočítá za:	
a) pero třetí Coffinovo	16,—
b) pero pro posun	16,—
c) sponu na molár retenční	16,—
d) šroub	50,—
9. Nástavec linguální	30,—
10. Oprava aparátu s kyvetováním a vařením, oprava linguolabiálního aparátu	25,—
11. Oprava s kyvetováním, vařením a přidáním pera	25,—
za každé přidané pero	80,—
12. Oprava s kyvetováním, vařením, přidáním pera a zhotovení modelu	38,—
za každé přidané pero	16,—
13. Oprava aparátu spájením	5,—
14. Ordinace kontrolní	13,—
15. Prohlídka diagnostická, přeměření, otisky, zhotovení modelu, analýza a písemný posudek	50,—
16. Protéza dětská s individuálně zhotovenými zuby:	
za první zub	60,—
za další (cena desky je v ceně zubu)	25,—
17. Připojení dalších součástí k aparátu (výměna):	
a) trn přiletovaný na kroužku nebo na oblouku	5,—
b) kroužek jednoduchý	13,—
c) kroužek s trnem	16,—
d) kroužek s kanylkou	18,—
e) pero na posun	16,—
f) pero Coffinovo	16,—
g) pero labiální jednoduché	23,—
h) pero na sponu, labiální	30,—
ch) spona na molár	16,—
i) spona šípová	38,—
j) spona Angleova	21,—

	Kčs
k) oblouk Angleův hladký	15,—
l) spona k linguolabiálnímu aparátu	20,—
m) šroub	50,—
18. Přístroj linguolabiální podle Škalouda, z oceli pro 1 čelist	250,—
19. Přístroj podle Bimlera	400,—
20. Přístroj rotační Jánského	150,—
21. Přístroj vestibulární z pryskyřice s případným držičem	75,—
22. Rebasace nebo oprava samopolymerující pryskyřicí	15,—
23. Stříška skluzná (šikmá ploška) zhotovená:	
a) z pryskyřice i s případnými drátěnými sponami	100,—
b) u Spofacrylu v ústech	60,—
24. Svorka na retinovaný špičák podle Škalouda	38,—
25. Zhotovení a nasazení perového aparátu k regulaci diastematu (Eremiáš, Novotný)	125,—
26. Zhotovení modelu (jako samostatný úkon)	25,—
27. Zhotovení modelu agarem	15,—

Poznámky:

a) Mimo sazbu za zvláštní úkony je nemocný povinen zaplatit též sazbu podle oddílu A jen v těch případech, kdy k zvláštnímu úkonu je zapotřebí celkové lékařské vyšetření nebo přešetření zdravotního stavu. Za úkony stomatologické možno účtovat sazby jen podle oddílu B.

b) Za zvláštní úkony, které nejsou uvedeny v oddílu B, možno požadovat náhradu v té výši, která odpovídá náhradě za úkon příbuzný, v tomto oddílu uvedený.

c) Pokud je v oddílu B uvedeno, že v jednotlivých sázbách není obsažen materiál, účtuje se skutečně spotřebovaný materiál za maloobchodní ceny.

d) Bylo-li v souvislosti s poskytováním ambulantního vyšetřování, ošetřování a léčení použito penicilinu ve zředěném roztoku k drenážím a výplachu nebo penicilinu koncentrovaného k infiltraci zánětlivých procesů, účtují se náhrady podle množství užitých jednotek a to podle ceníku maloobchodních cen.

Oddíl C

Úhrady za dopravu zdravotnického pracovníka k nemocnému

Při dopravě zdravotnického pracovníka k nemocnému a zpět na stanoviště účtuje se:

1. při použití autotaxi úhrada ve výši účtu autoslužby,
2. při použití vlastního vozidla úhrada ve výši stanovené v příloze k oběžníku ministerstva zdravotnictví poř. č. 535/1953 Sbírky oběžníků pro krajské národní výbory.

210

VYHLÁŠKA
ministra dopravy

ze dne 30. prosince 1958

o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů

Ministr dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány a s Ústřední radou odborů na základě usnesení Státní mzdové komise ze dne 28. prosince 1958 podle § 1 zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice, a podle § 2 vládního nařízení č. 27/1951 Sb., o řízení státní mzdové politiky a zřízení Státní mzdové komise:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Tato vyhláška upravuje mzdové podmínky zaměstnanců, kteří řídí silniční motorová vozidla nebo vykonávají práci závozníků motorových vozidel a průvodčích autobusů jako hlavní povolání.

(2) Vyhláška se nevztahuje na

a) příslušníky ozbrojených sil,

b) orgány státního požárního dozoru a příslušníky jednotek požární ochrany z povolání,

c) řidiče a průvodčí městských kolejových vozidel, trolejbusů, autobusů a autotaxi městské dopravy a komunálních služeb.

§ 2

Mzdové tarify

(1) Pro odměňování práce v časové a v úkolové mzdě platí tyto mzdové tarify (v Kčs/hod.):

	opraváři:	neopraváři:
řidiči nákladních automobilů o užitečném zatížení		
do 2,4 tun	5,20	4,70
do 4,4 tun	5,40	4,90
do 7,9 tun	5,60	5,10
do 10,9 tun	5,80	5,30
do 18,9 tun	6,00	5,50
od 19 tun	6,40	5,80
řidiči traktorů o výkonu motoru		
do 45 k	5,40	4,90
do 99 k	5,60	5,10
od 100 k	6,00	5,50
řidiči autobusů o užitečném zatížení		
do 4,4 tun	6,00	—
od 4,5 tun	6,50	—
řidiči osobních automobilů		
měsíčně	1000—1150 Kčs	900—1050 Kčs
průvodčí autobusů		4,60
závozníci přidělení k automobilům všech značek v časové mzdě		4,65
v úkolové mzdě —		
za jízdu		4,40
za nakládání a vykládání		4,85

Řidiči prokazují potřebné znalosti k řízení motorového vozidla příslušným řidičským průkazem.

Řidičem — opravářem je příslušnému řemeslu vyučený nebo v dílně zaučený řidič, který kromě dovedností předepsaných pro řidiče — neopraváře umí samostatně provádět běžné opravy motorového vozidla a pravidelnou kontrolu všech jeho částí, demontovat, opravit a montovat jednotlivé skupiny a podskupiny vozidla a provádět potřebné úpravy dílců a součástí.

Řidič — neopravář musí umět připravit vozidlo k jízdě, obsluhovat, ošetřovat a mazat jeho části podle příslušných předpisů, včetně odstranění jednoduchých poruch vyskytujících se na vozidle.

Závozník jezdí s řidičem, nakládá a skládá různé hmoty a výrobky podle průvodních dokladů. Musí znát a umět: ustanovení přepravních řádů a předpisů, nakládat a skládat různé druhy hmot a výrobků a jejich zajištění proti poškození, ovládat jednoduché zvedací a nakládací zařízení a pomůcky pro nakládání a vykládání, přejímat a předávat zboží podle průvodních dokladů a vypomáhat řidiči jednoduchými pracemi při odstraňování poruch.

Průvodčí autobusů odbavuje cestující, zavazadla a autobusové zboží, vybírá jízdné, poplatky a náhrady stanovené příslušným tarifem, ukládá zavazadla a autobusové zboží do vyhrazeného prostoru, doprovází cestující za jízdy v autobusu nebo přívěsu a ručí za jejich bezpečnost. Udržuje vozidlo v čistotě. Musí znát a umět: ustanovení přepravního řádu, jízdního řádu, příslušná tarifní ustanovení a stanovení jízdného, poplatků a náhrad, bezpečné uložení zavazadel ve vozidle nebo prostorách pro ně vyhrazených; vypomáhat řidiči jednoduchými pracemi při odstraňování poruch.

Pro řidiče speciálních silničních motorových vozidel se stanoví mzdový tarif podle skupiny užitečného zatížení nákladních automobilů, do níž náleží podvozek (chassis) speciálního vozidla. Autojeřáby, autobagry a dumpry se nepovažují za speciální silniční motorová vozidla ve smyslu této vyhlášky.

Tažná vozidla pro návěsy se posuzují jako traktory a zařazují se podle výkonu motoru v koních.

Motorová vozidla zvlášť zařízená k dopravě nákladů s podvozkem osobních automobilů se posuzují jako nákladní automobily o užitečném zatížení do 2,4 tun.

(2) Práce na opravách a plánované údržbě motorových vozidel a přívěsů odměňuje se podle zásad platných pro opraváře v dílně. Opravy motorových vozidel a přívěsů na trati se odměňují časovou mzdou až do výše tarifu řidiče. Za práce při ošetřování motorových vozidel a přívěsů (denní obsluha, čištění, mytí a mazání) lze stanovit paušální odměnu.

(3) Řidičům osobních automobilů se stanoví základní měsíční mzda s přihlédnutím k jejich kvalifikaci v rámci rozpětí měsíční mzdy.

Pracovní příplatky řidičům

(1) Řidičům speciálních silničních motorových vozidel a silničních motorových vozidel s přívěsy přísluší za odpracované hodiny při přepravním výkonu, při němž bylo použito buď speciálních zařízení vozidla nebo přívěsu, příplatek ke skutečně dosaženému výdělku za tento výkon.

Tyto příplatky činí:

a) u automobilů s návěsem, s jednonápravovým klanicovým přívěsem nebo s jedním dvounápravovým přívěsem a traktorů s nejméně 2 dvounápravovými nebo klanicovými přívěsy s výjimkou autobusů . . . . . 12,5 %,

b) u automobilů s nejméně dvěma dvounápravovými přívěsy s výjimkou autobusů . . . . . 18,5 %,

c) u automobilů a traktorů s přívěsnými Trayllery a Cullemayery . . . . . 20,— %,

d) u sklápěcích automobilů . . . . . 13,5 %,

e) u automobilů s generátory . . . . . 15,— %,

f) u nákladních automobilů s motorickým nakladačem, vykladačem, navijákem, zvedákem, s mrazicím motorickým agregátem, s cisternou a čerpacím zařízením pro přepravu pohonných hmot, čisticích „Kuka" automobilů, kde pomocné speciální zařízení obsluhuje řidič . . . 10,— %,

g) u asanačních, fekálních, kropicích a mycích automobilů, kde pomocné zařízení obsluhuje řidič . . . . . 10,— %,

h) u nákladních automobilů automobilové pošty se speciální skříňovou karoserií pro třídění poštovních zásilek za jízdy 10,— %,

ch) u pohřebních automobilů . . . . . 10,— %.

(2) Příplatky lze sčítat a počítají se ze mzdového tarifu odpovídajícího užitečnému zatížení (výkonu motoru) motorového vozidla.

(3) Řidiči, který současně vykonává práci výběrčího nebo inkasuje tržby, náleží příplatek ve výši 10 % mzdového tarifu za každou odpracovanou hodinu přepravního výkonu, při němž je tato činnost vykonávána.

(4) Řidičům autobusů se vyplácí za jízdu s přívěsem příplatek ve výši 0,07 Kčs za každý kilometr jízdy.

§ 4

Pracovní příplatky závozníkům

(1) Za nakládání a vykládání zvlášť prašných, nebezpečných a těžkých nákladů náleží závozníkům ke skutečně dosaženému výdělku v úkolové nebo časové mzdě příplatek.

Jeho výše činí:

a) při nakládání a vykládání volně loženého antracitu, betonové suché směsi, briket, cementu, chemikálií, koksu, kostí, kovového šrotu, sazí, suché malty, suchého popelu, rudy, stavební sutě suché drobné, škváry suché, škvárobetonové směsi suché, uhlí, umělých hnojiv, vápna, hnijících odpadků, dále kyselin a louhů v demižonech, ocelových lahví se stlačeným plynem, skelných rohoží v balících a svazcích, těžkého živého dobytka, jedovatých látek a nákladů o kusové váze větší než 80 kg nebo nákladů, které lze kutálet, váží-li více než 250 kg . . . . . 7 %,

b) při nakládání a vykládání volně loženého cementu, mletého vápna a chemikálií (jen fosfátů) z malých uzavřených prostor, výbušných látek a při nakládání a vykládání těžkých nákladů, tj. nákladů balených nebo kusových, které jednotlivě váží více než 150 kg, nebo lze-li je kutálet, více než 500 kg . . . . . 15 %,

c) při nakládání, vykládání a přemísťování nadměrně těžkých a rozměrově objemných nákladů přepravovaných na speciálních podvozcích (Traylery a Cullemayery) a při nakládání, vykládání a přemisťování zvlášť velkých strojů, strojních zařízení (součástí strojů) a těžkých nedobytných pokladen, které vyžadují speciální znalosti a dovednosti a předpokládají provedení zvláštních přípravných a dokončujících prací . . . 30 %.

Příplatky se počítají z tarifu podle druhu použité mzdy.

(2) Pomáhá-li řidič při nakládání nebo vykládání zvlášť prašných, nebezpečných a těžkých nákladů uvedených v odstavci 1 nebo je nakládá či vykládá sám, obdrží kromě skutečně dosaženého výdělku v úkolové nebo časové mzdě příplatek, a to při nakládání a vykládání nákladů uvedených

a) v odstavci 1 písm. a) ve výši . . . . 7 %,
b) v odstavci 1 písm. b) ve výši . . . . 15 %,
c) v odstavci 1 písm. c) ve výši . . . . 30 %

mzdového tarifu závozníka, stanoveného pro nakládání a vykládání podle druhu použité mzdy.

(3) Vedoucímu závozníku, který při přepravě těžkých objemných nákladů odpovídá za správné provedení přípravných a ukončujících prací a za bezpečnost práce jak při nakládání a vykládání, tak i při přibližování nákladů k vozidlu, se vyplácí za vedení čety nejméně 3 závozníků (bez vedoucího závozníka) a za práce spojené s předáváním zboží příplatek ve výši 15 % časového tarifu.

(4) Závozníku pověřenému inkasováním a vyúčtováním tržeb náleží příplatek ve výši 15 % časového tarifu za každou odpracovanou hodinu přepravního výkonu; tento příplatek však nenáleží vedoucímu závozníku.

§ 5

Pracovní příplatky průvodčích autobusů

Průvodčím autobusů obsluhujícím zároveň motorový vůz a přívěs náleží příplatek ve výši 15 % mzdového tarifu za každou odpracovanou hodinu takového výkonu.

§ 6

Odměňování práce v úkolové mzdě

(1) Řidiči silničních motorových vozidel a závozníci mohou pracovat v přímé úkolové mzdě všude tam, kde jsou pro to předpoklady.

(2) Úkolové mzdy může být používáno:

a) lze-li předem spolehlivě stanovit postup a množství prováděné práce, a tudíž i výkonovou normu,
b) je-li možná kontrola hotové práce podle množství a jakosti a není-li nebezpečí zvyšování výkonu na úkor jakosti,
c) je-li to hospodárné, tzn. nejsou-li náklady na stanovení normy a kontrolu hotové práce takové, že to nevyváží výhody úkolové mzdy.

Úkolové mzdy nemá být používáno, je-li pracovní výkon dán chodem výrobního zařízení nebo dokonalou organizací práce a zaměstnanec sám nemůže výkon ovlivnit nebo může-li její uplatnění vážně ohrozit život nebo zdraví pracujících.

(3) Práce v úkolové mzdě se odměňuje úkolovou sazbou, která se vypočte ze mzdového tarifu a výkonové normy.

Zda a do jaké míry se řidič započítává do počtu nakladačů a vykladačů, stanoví prováděcí předpisy. Účastí řidiče na nakládce a vykládce nesmí být ohrožena bezpečnost jízdy.

Úkolový řád a výkonové normy pro odměňování řidičů a závozníků za práci v úkolové mzdě vydá ministr dopravy.

§ 7

Odměňování práce v časové mzdě

(1) Odměňování časovou mzdou se použije ve všech případech, kde nejsou splněny podmínky pro použití úkolové mzdy (§ 6 odst. 2).

(2) Výdělek v časové mzdě se vypočte ze mzdového tarifu a počtu odpracovaných hodin.

§ 8

Prémie a odměny

(1) Prémie a odměny mohou být zaváděny a vypláceny jen na základě výnosu ministra a v souladu se zásadami pro prémiování schválenými Státní mzdovou komisí. Podle nich vypracují podniky konkrétní prémiové řády podle potřeb přepravy a pracoviště.

(2) Řidičům, závozníkům a průvodčím autobusů mohou být přiznávány tyto prémie a odměny:

a) řidičům autobusů, nákladních automobilů, osobních automobilů a traktorů prémie za hospodárný provoz motorového vozidla podle typového prémiového řádu vydaného ministrem dopravy,
b) řidičům a závozníkům nákladních motorových vozidel a řidičům traktorů, kteří nejsou odměňováni úkolovou mzdou, mohou být přiznány prémie za plnění a překračování kvalitativních a kvantitativních výsledků práce, rozhodných pro ekonomické využití nákladních motorových vozidel a traktorů v příslušné přepravní činnosti,
c) řidičům a průvodčím autobusů mohou být přiznány odměny za kvalitní plnění úkolů rozhodujících o pravidelné a včasné přepravě osob a o styku s cestující veřejností.

(3) Prémiování v nákladní automobilové dopravě je závislé na plnění stanovených prémiových ukazatelů, které v počtu nejvýše tří stanoví ředitel podniku a volí je tak, aby nejlépe vystihovaly charakter prémiované činnosti (např. plnění plánu tržeb, výkon v tunách nebo v tunových kilometrech, docílení vyššího využití jízd nebo užitečného zatížení vozidla, plnění směnového plánu přepravy apod.).

Aby nebylo dosahováno vyšších kvantitativních výsledků na úkor kvalitativních a naopak, řídí se volba prémiových ukazatelů vhodnou kombinací obou těchto ukazatelů.

Prémiování podle volné úvahy není přípustné.

Prémie může u prémiovaných pracovníků činit v průměru nejvýše 25 % příslušného mzdového tarifu.

(4) Dvě až tři podmínky pro přiznání odměn, vystihující zlepšení přepravy osob, stanoví ředitel podniku. Odměny se přiznávají těm pracovníkům, kteří dosahují mimořádných výsledků v plnění stanovených podmínek.

Součet odměn vyplacených v příslušné organizační jednotce smí činit v kalendářním období nejvýše 5 % úhrnu mzdových tarifů řidičů a průvodčích za zákonnou pracovní dobu.

§ 9

Odměna za práci přes čas

(1) Prací přes čas je práce nařízená a schválená vedoucím organizační složky a konaná nad výměru zákonem stanovené pravidelné pracovní doby.

Při posuzování, zda jde o práci přes čas, se do odpracovaného času započítává i pracovní doba, po kterou zaměstnanec nemohl pracovat, za kterou mu však náleží náhrada mzdy nebo peněžité dávky nemocenského pojištění.

(2) Vedoucí organizační složky odpovídá za to, že práce přes čas je nezbytně nutná a že je zajištěna kontrola výsledků nařízené práce i kontrola odpracované doby.

(3) Prací v noci je práce konaná v době mezi 22. a 6. hodinou.

(4) Za nařízenou práci přes čas náleží zaměstnanci kromě výdělku ve mzdě časové nebo úkolové příplatek, a to

a) ve výši 25 % mzdového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas,

b) ve výši 50 % mzdového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas v noci,

c) ve výši 50 % mzdového tarifu za každou celou odpracovanou hodinu přes čas v neděli.

Vznikne-li zároveň nárok na příplatek podle ustanovení písm. b) a c), platí se jen jeden příplatek.

(5) Za práci přes čas a pracovní pohotovost řidičů osobních automobilů se poskytuje paušální odměna podle zvláštních směrnic, které jsou přílohou této vyhlášky.

§ 10

Odměna za práci ve dnech pracovního klidu

O náhradě výdělku za dny pracovního klidu, jakož i o odměně za práci v těchto dnech platí ustanovení vyhlášky Státní mzdové komise č. 77/1954 Ú. l.

§ 11

Náhrada mzdy při časových ztrátách (prostojích)

(1) Za časové ztráty se považují zejména ztráty, které jsou způsobeny chybnými pracovními podklady, nedostatkem nebo nepřipraveností materiálu, čekáním na příjem, odevzdání nebo potvrzení přepravních dokladů, čekáním na nakládacích a vykládacích místech, přerušením přepravního výkonu z technických, provozních nebo dopravních důvodů nebo pro poruchu nakládacích nebo vykládacích zařízení, nedostatkem nutného pracovního místa apod. Za časové ztráty se nepovažuje přerušení práce, k němuž sice došlo z těchto příčin, které však nečiní více než 15 minut za směnu. Trvá-li přerušení práce ve svém úhrnu za jednu směnu déle než 15 minut, považuje se i prvních 15 minut za časovou ztrátu.

(2) Za časové ztráty nelze zásadně považovat prostoje v důsledku nepříznivého počasí.

(3) Nemůže-li zaměstnanec pokračovat v práci z důvodů jim nezaviněných a nemůže-li mu být přidělena náhradní práce, přísluší mu náhrada mzdy až do výše mzdového tarifu. Pokud však zaměstnanec dosáhl v předchozím zúčtovacím období nižšího průměrného výdělku, než činí jeho mzdový tarif, přísluší mu náhrada mzdy, odpovídající průměrnému hodinovému výdělku, dosaženému v předchozím zúčtovacím období.

(4) Nemůže-li zaměstnanec pokračovat ve své práci z důvodů jim zaviněných, nepřísluší mu mzda.

(5) Po dobu přerušení práce má být zaměstnanci přidělena náhradní práce. Za tuto dobu mu přísluší mzda podle vykonávané práce, nejméně však ve výši jemu přiznaného mzdového tarifu.

(6) Náhrada mzdy podle odstavce 3 a mzda podle odstavce 5 nepřísluší zaměstnanci, který bezdůvodně odmítne konat náhradní práci nebo který bez prodlení neoznámí svému nadřízenému okolnosti, pro které nemůže v práci pokračovat.

(7) Za čekání v autobusové dopravě nařízené schváleným rozvrhem práce (turnusem) nebo zvláštním příkazem mezi ukončením jednoho a započetím příštího spoje obdrží řidič (průvodčí) autobusu náhradu ve výši 50 % mzdového tarifu za takto vykázané hodiny čekání. Doba placeného čekání se nezapočítává do pracovní doby. Podrobnosti stanoví ústřední orgán v dohodě s ústředním výborem odborového svazu.

§ 12

Všeobecná a závěrečná ustanovení

(1) Prováděcí směrnice k této vyhlášce vydá pro obor své působnosti příslušný ministr (vedoucí ústředního orgánu) popřípadě rada krajského (ústředního) národního výboru v dohodě s ministrem dopravy.

(2) Veškerá opatření podle této vyhlášky a její přílohy musí být učiněna v dohodě s příslušným orgánem odborového svazu.

(3) Zrušují se všechny dosavadní předpisy, popřípadě ustanovení předpisů, pokud upravují mzdové podmínky zaměstnanců, na které se vztahuje tato vyhláška.

(4) Tato vyhláška nabývá v oboru působnosti jednotlivých ústředních úřadů a orgánů účinnosti dnem, který stanoví vedoucí ústředního úřadu (orgánu), popřípadě rada krajského (ústředního) národního výboru.

Ministr dopravy:

Dr. **Vlasák** v. r.

Příloha vyhlášky č. 210/1958 Ú. l.

Směrnice

o paušální odměně za práci přes čas a náhradě za pracovní pohotovost řidičů osobních automobilů

§ 1

Rozsah platnosti

Směrnice o přiznávání paušální odměny za práci přes čas a náhradu za pracovní pohotovost řidičů osobních automobilů (dále jen směrnice) se vztahují na všechny řidiče osobních automobilů odměňované měsíční mzdou podle této vyhlášky.

§ 2

Výše paušální odměny

Paušální odměna je stanovena v pěti stupních s ohledem na počet hodin přes čas a je podmíněna ujetím určitého počtu kilometrů měsíčně takto:

Stupeň	Měsíční počet hodin přes čas a pracovní pohotovosti	Měsíční paušální odměna v Kčs
1.	do 50	180,—
2.	nad 50 do 75 za předpokladu, že řidič ujel aspoň 1500 km měsíčně (při menším počtu ujetých km přísluší odměna podle 1. stupně)	270,—
3.	nad 75 do 100 za předpokladu, že řidič ujel aspoň 2000 km měsíčně (při menším počtu ujetých km přísluší odměna podle 2. stupně)	360,—
4.	nad 100 za předpokladu, že řidič ujel aspoň 3000 km měsíčně (při menším počtu ujetých km přísluší odměna podle 3. stupně)	400,—
5.	nad 100 za předpokladu, že řidič ujel aspoň 4000 km měsíčně (při menším počtu ujetých km přísluší odměna podle 4. stupně)	500,—

§ 3

Všeobecná ustanovení

(1) Pro zařazení do jednotlivých stupňů paušální odměny je rozhodný skutečně odpracovaný počet hodin práce přes čas a pracovní pohotovosti a počet skutečně ujetých kilometrů v kalendářním měsíci.

(2) Paušální odměny stanovené podle § 2 přísluší v plné výši i v tom případě, kdy řidič byl po část měsíce v práci nepřítomen a splnil podmínky pro přiznání paušální odměny.

(3) Paušální odměna je stanovena za veškerou dobu strávenou přes čas, ať vlastním výkonem práce nebo pracovní pohotovostí, a to bez ohledu na to, zda tato doba byla strávena na pravidelném pracovním místě nebo na pracovní cestě.

211

VYHLÁŠKA

pověřenectva školství a kultury

ze dne 23. prosince 1958,

kterou se určují chráněné druhy rostlin a podmínky jejich ochrany

(Tato vyhláška platí jen na Slovensku; je uveřejněna v plném znění v Úředním věstníku pod č. 211/1958 Ú. v.).

212

VYHLÁŠKA

pověřenectva školství a kultury

ze dne 23. prosince 1958

o dobrovolných pracovnících státní ochrany přírody (konzervátorech a zpravodajích)

(Tato vyhláška platí jen na Slovensku; je uveřejněna v plném znění v Úředním věstníku pod č. 212/1958 Ú. v.).

213

VYHLÁŠKA

Ústředního národního výboru města Bratislavy

ze dne 18. července 1958,

kterou se vydává dopravní řád pro město Bratislavu

(Tato vyhláška se týká jen města Bratislavy; je uveřejněna v plném znění v Úředním věstníku pod č. 213/1958 Ú. v.)

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva školství a kultury

Hodnocení vzdělání získaného ve vojenských učilištích a školách a ve školách ministerstva vnitra

Ministerstvo školství a kultury v dohodě s ministerstvem národní obrany, ministerstvem vnitra a se Státním úřadem plánovacím stanoví podle usnesení vlády ze dne 8. srpna 1958, že vzdělání získané ve vojenských učilištích a školách a ve školách ministerstva vnitra se hodnotí pro účely civilního zaměstnání takto:

Tab. 1 **Vliv předběžného vzdělání na hodnocení vzdělání získaného ve vojenských učilištích a školách a ve školách ministerstva vnitra**

Předběžné vzdělání absolventa vojenského učiliště a školy nebo školy ministerstva vnitra:	Zkratka užívaná v tab. 2:	Vzdělání získané ve vojenských učilištích a školách, nebo školách ministerstva vnitra se zásadně hodnotí jako:
1. Průmyslová škola se závěrečnou (maturitní nebo diplomní) zkouškou	PŠ	odborná praxe s dalším vzděláním získaným odborným školením v závodní škole práce
2. Jedenáctiletá střední škola nebo jiná škola jí na roveň postavená a škola hospodářská s maturitní zkouškou	JSŠ	dvouleté studium pro abiturienty jedenáctiletých středních škol na školách odborných
3. Mistrovská průmyslová škola	MPŠ	odborná praxe s dalším vzděláním získaným odborným školením v závodní škole práce Absolventi učilišť nebo škol mohou být přijati do vyšších tříd nástavbového studia pro pracující na odborných školách, složí-li s úspěchem diferenční zkoušky z učiva prvého, popřípadě i druhého ročníku tohoto studia
4. Vyučení v některém z učebních oborů	V	absolvování dvouleté mistrovské školy
5. Osmiletá střední škola nebo jiná škola jí na roveň postavená	OSŠ	a) výchova v učebním poměru příslušného učebního oboru. Absolvent, který po absolvování vojenského technického učiliště nebo školy (školy ministerstva vnitra) pracoval po dobu alespoň 3 měsíců v tomto oboru, je oprávněn konat závěrečnou učňovskou zkoušku; b) absolvování jedenáctileté střední školy absolventům pěchotního učiliště, dělostřeleckého učiliště, učiliště Pohraniční a Vnitřní stráže a jiných učilišť netechnických směrů. Hodlá-li absolvent těchto učilišť studovat na vysoké škole, je povinen před podáním přihlášky na vysokou školu složit s úspěchem maturitní zkoušku na jedenáctileté střední škole

Tab. 2 **Hodnocení vzdělání získaného v jednotlivých druzích vojenských učilišť a škol nebo škol ministerstva vnitra pro účely civilního zaměstnání**

Vojenské učiliště a škola (škola ministerstva vnitra):	Předběžné vzdělání podle tab. 1:	Hodnocení pro účely civilního zaměstnání:	
Ženijně-technické učiliště			
a) směr ženijní	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor stavební
	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor stavební
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor stavební
	V	Tab. 1 č. 4,	obor stavební
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	příslušný učební obor skupiny učebních oborů „Stavebnictví"
b) směr technický	PŠ, JSŠ, MPŠ, V	Tab. 1 č. 1 až 4,	obor strojnický
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	příslušný učební obor skupiny učebních oborů „Strojírenství a ostatní kovodělná výroba"
c) směr chemický	PŠ, JSŠ, MPŠ, V	Tab. 1 č. 1 až 4,	obor chemický
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	příslušný učební obor skupiny učebních oborů „Chemie"
d) směr topografický	PŠ, JSŠ, MPŠ, V	Tab. 1 č. 1 až 4,	obor zeměměřičský
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	příslušný učební obor skupiny učebních oborů „Stavebnictví"
Železniční učiliště	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor železniční doprava a stavba železnic
	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor železniční doprava a stavba železnic
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor železniční doprava a stavba železnic
	V	Tab. 1 č. 4,	obor železniční doprava a stavba železnic
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor železničář
Spojovací učiliště	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor sdělovací technika
	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor sdělovací technika
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor sdělovací technika
	V	Tab. 1 č. 4,	obor sdělovací technika
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor spojový mechanik, radiomechanik, mechanik radiokomunikací nebo spojový montér
Dělostřelecké technické učiliště			
a) směr dělostřelecký technický	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor strojnický
	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor strojnický
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor strojnický
	V	Tab. 1 č. 4,	obor strojnický
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor zámečník údržbář nebo provozní zámečník
b) směr radiolokační	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor sdělovací technika
	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor sdělovací technika
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor sdělovací technika
	V	Tab. 1 č. 4,	obor sdělovací technika
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor spojový mechanik, mechanik radiokomunikací, radiomechanik, spojový montér

Automobilní učiliště	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor automobilní provozní
	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor automobilní provozní
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor automobilní provozní
	V	Tab. 1 č. 4,	obor automobilní provozní
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor automechanik
Učiliště protivzdušné obrany	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor sdělovací technika
	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor sdělovací technika
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor sdělovací technika
	V	Tab. 1 č. 4,	obor sdělovací technika
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor radiomechanik, mechanik radiokomunikací, spojový mechanik
Letecké technické učiliště	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor letecký
	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor letecký
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor letecký
	V	Tab. 1 č. 4,	obor letecký
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor letecký mechanik
Šturmanské, spojovací a letecké učiliště		Hodnotí se jako absolvování večerního studia dopravní školy (Ruzyně), obor technický provoz letadel	
Škola pozemních specialistů		V oboru působnosti ministerstva dopravy se hodnotí jako absolvování resortních odborných kursů	
směr dálnopistky telegrafistky radistky dispečerky		V oboru působnosti ministerstva spojů se hodnotí (včetně směru planžetistek) jako vzdělání získané na býv. spojových učňovských školách provozního dorostu. Plná kvalifikace odborných pracovníků se získá kvalifikační zkouškou po absolvování resortních typových kursů	
Škola pomocných leteckých specialistů		Hodnotí se jako speciální kursy oboru meteorologického, pořádané pro pracovníky meteorologické služby	
Intendanční učiliště			
směr proviantní	JSŠ	Tab. 1 č. 2, obor společné stravování	
	OSŠ	Hodnotí se jako absolvování hospodářské školy s dvouletým studiem	
směr intendanční	JSŠ	Tab. 1 č. 2, obor škol hospodářských	
obor finanční	OSŠ	Hodnotí se jako absolvování hospodářské školy s dvouletým studiem	
Vojenské učiliště	PŠ	Tab. 1 č. 1,	obor automobilní provozní
směr tankový velitelský	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor automobilní provozní
nebo tankový technický	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor automobilní provozní
	V	Tab. 1 č. 4,	obor automobilní provozní
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor automechanik nebo traktorista opravář
Vojenské učiliště — směr pěchotní Dělostřelecké učiliště Vojenské učiliště pohraniční a vnitřní stráže Vojenské politické učiliště J. Hakena	PŠ a JSŠ	Hodnotí se jako pedagogické vzdělání pro funkci vychovatelů v žákovských domovech (internátech), učňovských domovech, domovech se zvýšenou výchovnou péčí pro chlapce a ve výchovnách dorostu. U absolventů politických učilišť též pro zařazení do funkcí osvětových pracovníků.	
Vojenské politické učiliště pohraniční stráže	MPŠ, V, OSŠ	Tab. 1 č. 5b)	

Vojenská hudební škola Víta Nejedlého		Hodnotí se jako absolvování tří ročníků studia na státní konservatoři s možností dokončení studia mimořádnými způsoby. Předpoklady pro úspěšné dokončení studia se zjišťují ověřovací zkouškou. Přihlásí-li se absolvent vojenské hudební školy Víta Nejedlého ke konkursnímu řízení při obsazování místa v oboru hudebním a vyhoví-li konkursním podmínkám, při nichž se předpokládá absolvování státní konservatoře, nebo školy jí na roveň postavené, jest považovati přijatého za plně kvalifikovaného.	
Vojenská odborná škola spojovacích mechaniků	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor sdělovací technika
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor sdělovací technika
	V	Tab. 1 č. 4,	obor sdělovací technika
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a),	obor spojový mechanik, radiomechanik, mechanik radiokomunikací nebo spojový montér
Vojenská odborná škola pro letecké mechaniky	JSŠ	Tab. 1 č. 2,	obor letecký
	MPŠ	Tab. 1 č. 3,	obor letecký
	V	Tab. 1 č. 4,	obor letecký
	OSŠ	Tab. 1 č. 5a)	obor letecký mechanik

Při hodnocení vzdělání se všeobecně uznává služba vykonávaná v působnosti ministerstva vnitra jako služba příslušníků armády. Pro vojska ministerstva vnitra se hodnotí vzdělání získané v učilištích SSSR jako absolvování učiliště shodného zaměření v Československé republice.

Vojákům z povolání, na které se vztahuje výše uvedená úprava a kteří jsou již mimo činnou službu, vydá na jejich žádost vysvědčení o absolvování učiliště (školy) příslušná okresní (obvodní) vojenská správa. Podrobnosti o hodnocení vzdělání získaného v oboru působnosti ministerstva národní obrany stanoví ministr národní obrany.

Dnem vyhlášení tohoto úředního sdělení se ruší výnosy ministerstva školství a kultury ze dne 28. května 1956 čj. 30 677/56-B I a ze dne 27. března 1958 čj. 11 741/58-II/3, jimiž bylo zhodnoceno vzdělání získané v leteckém technickém učilišti a ve vojenské odborné škole pro letecké mechaniky.

Ministr:

Kahuda v. r.

Z Československé akademie zemědělských věd

Zřízení pobočky Československé akademie zemědělských věd na Slovensku

Na základě zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 90/1958 Sb., o zřízení pobočky Československé akademie zemědělských věd na Slovensku, se zřizuje od 1. ledna 1959 pobočka Československé akademie zemědělských věd v Bratislavě, Suvorovova 16., která bude vykonávat působnost Československé akademie zemědělských věd na Slovensku.

V této pobočce jsou seskupeny tyto výzkumné ústavy a pracoviště:

Výzkumný ústav rostlinné výroby v Piešťanech

Výzkumný ústav živočišné výroby ve Vigláši

Výzkumný ústav krmiv v Trnavě

Výzkumný ústav vinařský v Bratislavě

Výzkumný ústav pro chov drůbeže v Ivance pri Dunaji

Výzkumný ústav zemědělské ekonomiky v Bratislavě

Soubor menších pracovišť dříve připojených k III. sekci Slovenské akademie věd

Výzkumný ústav závlahového zemědělství v Hurbanovu, Sesíleši

Výzkumný ústav lesního hospodářství v Banské Štiavnici s pobočkou v Oravském Podzámku.

Předseda:

Akademik **Klečka** v. r.

Z Okresního národního výboru v Berouně

Územní změny

Okresní národní výbor v Berouně usnesením ze dne 20. listopadu 1958 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, a na základě zmocnění § 15 odst. 1 vládního nařízení č. 34/1958 Sb., o dalších přesunech působnosti a jiných zjednodušeních ve státní správě,

1. odloučil od obce Bubovice část území o celkové výměře 0,1326 ha spolu s domy čp. 61 a 65 a připojil je k obci Hostim;

2. odloučil od obce Srbsko část území o celkové výměře 1,0244 ha spolu s domem čp. 44 včetně jeho hospodářského příslušenství a připojil je k obci Bubovice;

3. odloučil od obce Otročiněves část území o celkové výměře 25,5188 ha spolu s domy čp. 24, 44, 66, 68, 40, 63, 46, 50 a připojil je k obci Nový Jáchymov.

Tyto změny nabývají účinnosti od 1. ledna 1959.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

Kolář v. r.

Z Okresního národního výboru v Hořovicích

Územní změna

Okresní národní výbor v Hořovicích usnesením ze dne 28. listopadu 1958 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, ve znění § 15 odst. 1 vládního nařízení č. 34/1958 Sb., o dalších přesunech působnosti a jiných zjednodušeních ve státní správě, odloučil osadu Tihava od obce Hořovice a připojil ji k obci Kotopeky, kde se stává osadou této obce. Název osady se nemění.

Tato změna nabývá účinnosti od 1. ledna 1959.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

Mach v. r.

Z Okresního národního výboru v Náchodě

Územní změny

Okresní národní výbor v Náchodě usnesením ze dne 14. listopadu 1958 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, a na základě zmocnění § 15 odst. 1 vládního nařízení č. 34/1958 Sb., o dalších přesunech působnosti a jiných zjednodušeních ve státní správě:

1. zrušil obec Dolní Rybníky. Z území zrušené obce přičlenil k obci Dolní Radechová část území o výměře 41 ha 60 a se třemi popisnými čísly, a místní část Podhájí s popisným číslem 22; k obci Horní Rybníky přičlenil část území o výměře 106 ha 80 a s devíti popisnými čísly (čp. 5, 11, 16, 21, 26, 27, 28, 29, 35) a s plemenářskou stanicí ČSSS. Zbývající území obce o výměře 10 ha 23 a připojil k obci Horní Radechová;

2. odloučil od obce Horní Rybníky část kat. území při státní silnici Náchod—Červený Kostelec v celkové výměře 96 a 07 m², a to úsek státní silnice č. kat. 276/1 a území na východ od této silnice s popisnými čísly 29 a 33 a přičlenil je k obci Horní Radechová;

3. odloučil od obce Červený Kostelec místní část Halašov a připojil ji k obci Olešnice, kde se stává místní částí této obce. Název se nemění.

4. oddělil od obce Olešnice pozemkové parcely č. kat. 827 a 829 a část parcel č. kat. 839 a 826 až po zadní vodoteč z rybníka Krčmařík a přičlenil je k území obce Zábrodí.

Tyto změny nabývají účinnosti od 1. ledna 1959.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

Hromádko v. r.

Sbírka zákonů Republiky československé

Dne 28. prosince 1958 byla vydána 35. částka obsahující:

pod č.: 83. Zákon o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru. — 84. Zákon o územním plánování. — 85. Nařízení, kterým se zřizují některé lidové soudy a vymezuje jejich působnost. — 86. Vyhlášku, kterou se určují orgány rad dalších místních národních výborů jako stavební úřad prvé stolice.

Cena Kčs 1,50.

*

Dne 29. prosince 1958 byla vydána 36. částka obsahující:

pod č.: 87. Zákon o stavebním řádu. — 88. Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění o úpravě promlčecích lhůt u majetkových a mimořádných dávek.

Cena Kčs 1,—.

*

Dne 30. prosince 1958 byla vydána 37. částka obsahující:

pod č.: 89. Zákon o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon). — 90. Zákonné opatření předsednictva Národního shromáždění o zřízení pobočky Československé akademie zemědělských věd na Slovensku.

Cena Kčs 1,—.

Objednávky vyřizuje administrace Sbírky zákonů Praha 1-Malá Strana, Tržiště 9. Telefon 498-41 až 49. Účet Státní banky československé m. pob. Praha, směr. č. 01001- účet č. 53-150-5320.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra. — **Tiskne:** Knihtisk 1, národní podnik v Praze 1, Malá Strana, Karmelitská 6. — **Redakce a administrace:** Praha 1, Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41—49. — Předplatné na celý rok Kčs 60,—, na půl roku Kčs 30,—, na čtvrt roku Kčs 15,—. Předplácet lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru uznává se jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají, jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. m. pob. Praha, směr. číslo 0100-1, účet číslo 53-150-5320. — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, číslo 313-347-Be-55. — **Dohlédací poštovní úřad Praha 022.**